

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.06.1996
KOM(96) 286 endelig udg.

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**OM GENNEMFØRELSE AF DIREKTIV 83/189/EØF
I 1992, 1993 OG 1994**

RESUME

Nærværende rapport om gennemførelsen af direktiv 83/189/EØF i 1992, 1993 og 1994 udgør et informationselement til Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 83/189/EØF som ændret ved direktiv 88/182/EØF.

Direktiv 83/189/EØF, der har til formål at forebygge eventuelle hindringer for det indre marked, har vist sig at være et grundlæggende instrument til gennemførelsen af dette indre marked, idet det fremmer samarbejdet mellem medlemsstater og identificerer de områder, hvor fælles aktion er nødvendig.

Rapporten om, hvorledes dette instrument har fungeret i 1992, 1993 og 1994, er inddelt i tre dele:

1. Informationsproceduren med hensyn til standarder

I denne del beskrives informationsproceduren med hensyn til standardisering som fastsat i artikel 2-7 i direktiv 83/189/EØF. Efter en kortfattet beskrivelse af proceduren redegøres for dens gennemførelse i årene 1992 til 1994 med en analyse af de forskellige statistikker. Rapporten omhandler ligeledes notifikationernes kvalitet, anvendelsen af informationer på de forskellige niveauer og udstedelsen af mandater til de europæiske standardiseringsorganer, nemlig Det Europæiske Standardiseringsråd (CEN), Det Europæiske Standardiseringsudvalg for Elektroteknik (CENELEC) og Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI). Der foretages ligeledes en analyse af forbedringerne på kort og mellemlang sigt i forbindelse med den reviderede procedure.

2. Notifikationsproceduren med hensyn til tekniske forskrifter

I denne del beskrives udviklingen af proceduren i direktiv 83/189/EØF med hensyn til nationale tekniske forskrifter. Der foretages en undersøgelse af informationsudvekslingen, herunder problemerne i forbindelse med gennemførelsen og de forskellige reaktioner fra Kommissionen og medlemsstaterne samt procedurens forskellige konsekvenser.

3. Informationsudveksling mellem EØF og EFTA-landene vedrørende tekniske forskrifter

I denne del analyseres informationsudvekslingen som fastsat i Aftalen mellem EFTA-landene og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, hvorved fastsættes en procedure for informationsudveksling med hensyn til tekniske forskrifter (Rådets beslutning 90/518/EØF). Denne aftale skulle gælde i en to-årig periode, der udløb den 1. november 1992. Den er dog blevet forlænget fra november 1992 til december 1993 ved bilaterale aftaler i form af brevveksling.

I 1994 trådte EØS-Aftalen i kraft. Denne aftale indeholder i bilag II, afsnit II, de tilpassede bestemmelser fra direktiv 83/189/EØF.

Selv om Det Schweiziske Edsforbund ikke deltager i EFTA-Aftalen, fortsætter det med at deltage i informationsudvekslingen med Det Europæiske Fællesskab.

KOMMISSIONENS RAPPORT OM GENNEMFØRELSE AF DIREKTIV 83/189/EØF I 1992, 1993 OG 1994

Indledning

1. Denne rapport om gennemførelsen af direktiv 83/189/EØF i 1992, 1993 og 1994 indeholder den information til Parlamentet, der kræves i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 83/189/EØF som ændret ved direktiv 88/182/EØF.
2. Den fri varebevægelse er en hjørnesten i det indre marked, og fjernelsen af de tekniske handelshindringer er en vigtig forudsætning for markedets effektivitet. Ved gennemsigtighed kan hindringer for varers frie bevægelse hurtigt fjernes. Direktiv 83/189/EØF er et vigtigt eksempel på et instrument, hvorved Fællesskabet kan undgå, at der indføres nye hindringer, gennem en procedure, der sikrer gennemsigtighed. Ved direktivet kræves notifikation af standarder og tekniske forskrifter.
3. Et forslag til ændring af direktivet med henblik på at lukke hullerne i direktivets anvendelsesområde og dets procedureregler blev forelagt Rådet og Europa-Parlamentet i slutningen af 1992, og det blev enstemmigt vedtaget den 23. marts 1994 efter lange og intense forhandlinger (direktiv 94/10/EF), om anden ændring af direktiv 83/189/EØF). Foreslaget har været gældende siden den 1. juli 1995.
4. Nærværende rapport om denne mekanismes gennemførelse i 1992, 1993 og 1994 er inddelt i følgende kapitler:
  - informationsproceduren med hensyn til standarder (kapitel I),
  - informationsproceduren med hensyn til tekniske foreskrifter (kapitel II),
  - aftalen om informationsudveksling mellem EØF og EFTA-landene vedrørende tekniske foreskrifter (kapitel III).

DEL I

INFORMATIONSPROCEDUREN MED HENSYN TIL STANDARDER

Indledning

5. Denne del vedrører informationsproceduren med hensyn til standardisering som fastsat i artikel 2-7 i direktiv 83/189/EØF. Efter en kortfattet beskrivelse af proceduren redegøres for dens gennemførelse i årene 1992 til 1994 med en analyse af de forskellige statistikker. Rapporten omhandler ligeledes notifikationernes kvalitet, anvendelsen af informationer på de forskellige niveauer og udstedelsen af mandater til de europæiske standardiseringsorganer, nemlig Det Europæiske Standardiseringsråd (CEN), Det Europæiske Standardiseringsudvalg for Elektroteknik (CENELEC) og Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI). Kapitlet slutter med en analyse af forbedringerne på kort og mellemlang sigt i forbindelse med den reviderede procedure.

Kortfattet beskrivelse af proceduren

6. Informationsproceduren med hensyn til standarder blev i praksis indført den 1. januar 1985. De nationale standardiseringsorganer, der er medlemmer af CEN og CENELEC (herunder standardiseringsorganerne i EFTA-landene) har siden denne dato videregivet de nødvendige informationer til den centrale enhed hos CEN/CENELEC (enhed underlagt centralsekretariaterne hos CEN og CENELEC). Notifikationerne vedrører ajourføringen af nationale standardiseringsprogrammer, det vil sige:
  - nye projekter, der er iværksat (jf. artikel 2 i direktivet),
  - udkast til offentlig høring (jf. artikel 4 i direktivet),
  - overtagelse af nationale standarder (jf. artikel 2 i direktivet).

De indsamlede oplysninger videregives regelmæssigt til samtlige medlemmer af CEN og CENELEC, der sørger for at formidle oplysningerne videre til de berørte parter med henblik på eventuelle reaktioner. Disse oplysninger undersøges både af de kompetente organer under CEN og CENELEC (centralsekretariater, planlægningsudvalg osv.) og Kommissionens forskellige tjenestegrene.

CEN og CENELEC har som følge af Kommissionens forslag af 28. november 1992¹ om at ændre direktiv 83/189/EØF, så informationsproceduren bliver mere effektiv, allerede i starten af 1993 iværksat nogle af foranstaltningerne i dette forslag. Efter 1. januar 1993 har notifikationerne således være begrænset til de nye projekter, der er iværksat på nationalt plan.

---

¹ EF-Tidende C 340 af 23. december 1992.

Der er indgået årlige kontrakter mellem Europa-Kommissionen og CEN og CENELEC for at sikre den tekniske gennemførelse af informationsproceduren med hensyn til standarder.

7. Da det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI) i henhold til Kommissionens beslutning af 15. juli 1992² er anført i bilaget til direktiv 83/189/EØF, skal dette organ automatisk deltage i informationsproceduren med hensyn til standarder. I praksis begrænser denne deltagelse sig til modtagelse og undersøgelse af oplysninger fra medlemmerne af CEN og CENELEC, som videresendes af disse to organers centralsekretariater. ETSI består nemlig ikke af nationale standardiseringsorganer som defineret i artikel 1 i direktiv 83/189/EØF.

Informationer om udarbejdelsen på nationalt plan af tekniske specifikationer inden for telekommunikation videregives i princippet via informationsproceduren med hensyn til tekniske forskrifter, når det drejer sig om lovgivning, eller via medlemmerne af CEN og CENELEC, når det gælder frivillige foranstaltninger. Selv om der hos ETSI ikke findes nogen notifikationsprocedure for nye nationale standardiseringsaktiviteter, må disse aktiviteter antages at være begrænsede, fordi programmerne under ETSI dækker vidt forskellige emner, og fordi den interne regel om status quo gælder for hvert enkelt emne.

Denne del af rapporten vedrører således udelukkende de aktiviteter, der notificeres af CENs og CENELECs medlemmer, som er anført i liste 2 i bilaget til direktiv 83/189/EØF.

Informationsprocedurens gennemførelse i 1992, 1993 og 1994

8. Informationsproceduren med hensyn til standarder har i 1992 fungeret på samme måde som de forrige år. Det drejer sig om indsamling og kontrol af de modtagne notifikationer, om behandling og opbevaring deraf i en databank samt om månedlig offentliggørelse af resultaterne. Informationsproceduren er i løbet af dette år ligeledes blevet suppleret med registreringen af nye initiativer, der tages på europæisk eller internationalt plan.
9. CEN indførte i januar 1993 en forenklet procedure som anført i det omtalte forslag fra Kommissionen om ændring af direktiv 83/189/EØF. Notifikationerne er i princippet blevet begrænset til nye nationale initiativer i forbindelse med deres registrering i arbejdsprogrammet. Notifikationerne om disse initiativers overgang til den offentlige høringsfase samt til vedtagelsesfasen bortfalder således. Denne forenkling har til trods for en forholdsvis svær overgangsperiode i løbet af de første måneder af 1993 givet CENs centralsekretariat mulighed for bedre at kontrollere strømmen af informationer og for at undersøge visse notifikationer mere i dybden, både hvad angår præsentation og indhold. Denne forenkling har også fra og med 1993 resulteret i fyldestgørende og realistiske statistikker om de nye nationale aktiviteter, der er iværksat.

²

EF-Tidende L 221 af 6. august 1992.

Udvekslingen af standardudkast til offentlig høring har siden starten af 1993 været gennemført for hver enkelt sag i fuld enighed mellem de pågældende organer og med den deltagelse, der er angivet i artikel 3 i direktiv 83/189/EØF.

10. CENELEC har for sit vedkommende styrket sin interne procedure, kaldet "Vilamoura"-proceduren, ved at lade den efterfølge af informationsproceduren i henhold til direktiv 83/189/EØF. "Vilamoura"-proceduren kræver nemlig, at hvert CENELEC-medlem hurtigst muligt og selv på et eventuelt forstadium notificerer hver ønsket og/eller påtænkt standardiseringsaktivitet. En reaktion fra bare ét andet medlem inden for en frist på tre måneder er nok til at udløse en status quo-frist. Denne frist kan kun ophæves af det højeste tekniske organ under CENELEC, som er Det Tekniske Kontor. Kun hvor dette organ vurderer, at et europæisk initiativ ikke er hensigtsmæssigt, tillades udviklingen af den notificerede aktivitet på nationalt plan og aktivitetens status som nationalt initiativ i henhold til direktiv 83/189/EØF. Notifikationerne om sidstnævnte initiativer videregives derefter hvert tredje måned til den bredere kreds af deltagere, der er angivet i direktiv 83/189/EØF.
11. De statistikker, som CEN og CENELEC udarbejder i deres årlige rapport, giver et overblik over de standardiseringsaktiviteter, der er notificeret over for den centrale enhed i perioden 1992 til 1994.

Blandt disse statistikker viser de, der vedrører nye projekter³, de seneste tendenser inden for standardiseringsarbejdet. Disse statistikker kan undersøges ud fra tre forskellige synsvinkler, der komplementerer hinanden:

- niveauinddeling (nationale, europæiske og internationale projekter) samt udviklingen af aktiviteterne på hvert niveau,
  - fordeling efter land,
  - fordeling efter aktivitetsområde og -underområde.
12. Som angivet i de tidligere rapporter skal statistikkerne af følgende årsager fortolkes med en vis forsigtighed:
    - statistikkerne fra 1992 og de forrige år tager ikke højde for det forholdsvis store antal nye aktiviteter, der notificeres direkte i den offentlige høringsfase uden forudgående notifikation, hvilket var i strid med CEN/CENELECs tidligere gældende regler;
    - en ny aktivitet iværksat på europæisk plan kan dække et større område end en national aktivitet;
    - den fase, hvor et nyt standardiseringsarbejde notificeres, er ikke den samme hos alle CENs og CENELECs medlemmer på grund af forskellige arbejdsmetoder.

³

Ved nyt projekt forstås enhver ny standardiseringsaktivitet, der er registreret i standardiseringsprogrammet på nationalt, europæisk eller internationalt plan.

Med ændringen af systemet fra og med 1993 er det desuden ikke længere oplagt at foretage en simpel sammenligning mellem antallet af nationale notifikationer modtaget i 1993 og antallet af sådanne notifikationer fra de tidligere år.

Standardiseringstendenser

13. Der kan under hensyntagen til disse forbehold drages en række konklusioner om udviklingen af den europæiske og nationale standardisering på grundlag af skema I, II, III og IV, der er vedlagt som bilag til nærværende rapport.
  - a. Det samlede antal nye projekter, som er blevet iværksat, har stabiliseret sig i 1992 efter fire år med kraftig vækst. Antallet er faldet kraftigt siden 1993, hvilket hovedsagelig skyldes den betydelige reduktion af nye europæiske og i mindre grad internationale aktiviteter.
  - b. På nationalt plan er antallet af nye initiativer i 1992 og 1993 på niveau med foregående år, det vil sige et gennemsnit på 2.150 enheder. I 1994 faldt dette tal til 1.630 enheder som følge af anvendelsen efter overgangsperioden i 1993 af det forenklede system i direktiv 94/10/EF. Specifikke projekters andel af dette tal er dog steget fra 76% i 1992 til ca. 93% i 1994.
  - c. Antallet af nye initiativer på europæisk plan er faldet betydeligt siden 1993 i forhold til de to tidligere år både for den elektriske sektor og den ikke-elektriske sektor. Denne nedgang skyldes hovedsagelig de europæiske standardiseringsorganers nye politik, hvor der kun tages udgangspunkt i gennemførlige programmer efter flere år med problemer på grund af en eksplosion af antallet af nye emner i arbejdsprogrammet.
  - d. Man kan på internationalt plan ligeledes konstatere en negativ tendens i 1993 og 1994 efter endnu et år med vækst i 1992.
  - e. For så vidt angår fordelingen af nye nationale projekter efter fællesskabsland viser skema IIIa og IIIb betydelige forskelle landene imellem. I 1992 kom omtrent en tredjedel af de nye nationale standardiseringsaktiviteter i Unionen fra Spanien og omtrent en tredjedel fra Frankrig. I 1993 og 1994 stod alene Tyskland og Frankrig bag ca. 20% af alle notifikationer. Man skal ligeledes bemærke stigningen i antallet af notifikationer fra EFTA-landene i 1993, hovedsagelig fra Østrig.
  - f. De ti vigtigste underområder af nationale aktiviteter i perioden fra 1992 til 1994 er angivet i skema IV. Der kan konstateres en betydelig aktivitet i 1992 inden for luftfartselektronik, byggeri og kemiske produkter. I 1993 og 1994 bemærkes hovedsageligt nationale aktiviteter inden for levnedsmidler, vandforsyningskvalitet og endnu engang byggeri. Man skal ligeledes bemærke en betydelig national aktivitet inden for jernbanebyggeri i 1993 samt inden for småværktøj i 1994.

Kvaliteten af de nationale standardiseringsorganers notifikationer

14. Det blev i den tidligere rapport for 1990/1991 signaleret, at der for den pågældende periode stadig var visse problemer såvel med overholdelsen af notifikationsfrister som med selve notifikationernes kvalitet. Kommissionen insisterede i denne rapport på, at der skulle ydes en større indsats på nationalt og europæisk plan for at rette op på denne utilfredsstillende situation. Dette skulle ske ved en kritisk gennemgang af informationssystemet på nationalt plan og iværksættelse af et kvalitetssikringssystem i centralsekretariatet.
15. Kommissionen har fra og med budgetåret 1992 indført to bestemmelser om informationernes kvalitet i de årlige kontrakter med CEN og CENELEC.

For det første forpligtede det pågældende europæiske organ sig til klart at definere de nødvendige interne regler med henblik på at sikre både nøjagtige, tydelige og pålidelige notifikationer. Det europæiske organ skulle for det andet stille de nødvendige midler til rådighed for sit centralsekretariat med henblik på at kontrollere kvaliteten af de modtagne informationer.

16. I april 1992 vedtog CEN/CENELEC-arbejdsgruppen, det vil sige JWG-ESD-gruppen (Joint Work Group - European Standards Databank), en række grundlæggende principper for det nye notifikationssystem. CENs centralsekretariat begyndte desuden i 1993 at udarbejde en detaljeret vejledning til dette system. I september 1993 ajourførte CENELEC for sit vedkommende sin håndbog i "Vilamoura"-proceduren.
17. For så vidt angår kvaliteten af de modtagne notifikationer, iværksatte CENs centralsekretariat allerede i den ellers vanskelige overgangsperiode i 1993 en systematisk undersøgelse, og der er nøje redegjort for resultaterne i rapporten for 1993. Blandt de vigtigste konklusioner, der er blevet bekræftet af rapporten for 1994 fra CEN, kan følgende nævnes:
  - a. Det er på grundlag af stikprøver bevist, at medlemmerne overholder deres notifikationspligt.
  - b. Medlemmernes rettidige notificering synes derimod at være et stort problem. I 1993 blev ca. 28% af de nationale aktiviteter (svarende til 674 tilfælde) først notificeret, når de allerede var i den offentlige høringsfase (641 tilfælde) eller endog i offentliggørelsesfasen (33 tilfælde). En analyse af hvert land har vist, at ca. halvdelen af de tyske og britiske aktiviteter først blev notificeret i den offentlige høringsfase. Blandt de 641 forsinkede notifikationer, der allerede var i den offentlige høringsfase, har man desuden kunnet konstatere, at ca. 33% stort set ikke længere gav nogen mulighed for reaktion, fordi de først var blevet fremsendt en eller to uger, og endog i visse tilfælde først et par dage, før afslutningen af den offentlige høringsperiode. Dette synes især at være tilfældet med de forsinkede notifikationer fra Storbritannien, idet der ved de forsinkede notifikationer fra Tyskland stadig var mulighed for at reagere i den offentlige høringsperiode. En detaljeret analyse af 417 forsinkede notifikationer i 1994

(svarende til 23% af samtlige nationale aktiviteter) viser præcis samme situation.

- c. Som CEN angiver i sin rapport, er disse tilfælde af forsinkede notifikationer, der ydermere forværres af fremsendelsen i slutningen af den offentlige høringsperiode, i direkte strid med principperne for direktivets informationsprocedure. Selv om analysen også viser, at antallet af forsinkede notifikationer faldt i 1993 og 1994, er tallet stadig alt for højt. Det er derfor nødvendigt at træffe visse foranstaltninger på dette område. Dette problem blev i øvrigt også fremhævet i den forrige rapport, hvor niveauet var anslået til ca. en tredjedel for 1990 og 1991.
  - d. Et andet problem er den meget vage beskrivelse af de nye projekter. CENs centralsekretariat har i flere tilfælde konstateret, at den notificerede titel på nye projekter var meget vag, eller at den forklarende beskrivelse af denne titel blot var en eksakt kopi af selve titlen. Det er klart, at det i disse tilfælde er meget svært at vurdere den notificerede aktivitetens anvendelsesområde, og at det igen er svært at opfylde informationsprocedurens målsætning. CEN regner med at kunne løse dette problem med ovennævnte detaljerede vejledning.
  - e. Det er ligeledes konstateret, at visse notifikationers dårlige kvalitet til tider skyldes, at grundlæggende informationer helt mangler eller er ukorrekte, f.eks. kode for undersektor, udkastets fase eller endog forslagets identifikationsnummer. Selv om CENs centralsekretariat har indført større disciplin i 1994, har denne type problemer stadig kunne konstateres i indeværende år.
18. For CENELECs vedkommende var man i 1993 ikke i besiddelse af en detaljeret analyse som den, der var foretaget af CEN. Når der tages højde for den interne "Vilamoura"-procedure, der udstikker forholdsvis strenge notifikationsregler, og for de mere begrænsede mængder, må man dog anse kvaliteten af CENELEC-medlemmernes notifikationer som tilfredsstillende. Dette skulle under alle omstændigheder være tilfældet fra januar 1993, hvilket CENELECs centralsekretariat bekræfter i sin rapport for 1994. Dette sekretariat udarbejdede i øvrigt i april 1994 en detaljeret beskrivelse af proceduren for at sikre oplysningernes kvalitet.

Anvendelse af de informationer, der indhentes i forbindelse med proceduren

19. Kommissionen har for så vidt angår rundsendelsen på nationalt plan af de informationer, der indhentes i forbindelse med proceduren, ikke for nylig modtaget informationer fra CEN eller CENELEC. En analyse på dette niveau synes påkrævet, nu da det forenkledede notifikationssystem har været i brug siden primo 1993, og fordi de reducerede mængder giver de direkte involverede parter mulighed for at behandle informationerne.

20. Gennemførelsen af artikel 3 i direktivet, dvs. tilknytningen til de nationale aktiviteter og anmodningen om at udarbejde europæiske standarder, er stadig marginal. Skema V bekræfter de tidligere rapporters konklusioner, herunder:
- at antallet af bemærkninger afgivet af standardiseringsorganerne til trods for fordoblingen i 1994 i forhold til 1993 stadig er meget beskedent i forhold til antallet af modtagne notifikationer;
  - at der stadig er meget få anmodninger om deltagelse i andre medlemmers arbejde;
  - at der ikke anmodes om udarbejdelse af europæiske standarder, med undtagelse af ét enkelt tilfælde fra Frankrig i 1994.

Man kan derfor igen ud fra disse statistikker konkludere, at mulighederne i artikel 3 i direktivet ikke udnyttes.

21. På det elektrotekniske område skal man dog tage højde for anvendelsen af "Vilamoura"-proceduren som anført i afsnit 10 ovenfor. Denne procedure omfatter nemlig for hvert nyt initiativ, der tages af et medlem, mindst de samme typer deltagelse som anført i artikel 3 i direktiv 83/189/EØF. Proceduren har i 1994 givet mulighed for at overføre en række initiativer, som er blevet notificeret over flere år, til henholdsvis europæisk (17) og internationalt (4) plan.
22. Kontrollen med anvendelsen af status quo som fastsat i artikel 7 i direktiv 83/189/EØF er blevet udført på to niveauer, nemlig hos CEN/CENELEC og hos Kommissionen.

På CENs centralsekretariat har de teknisk ansvarlige regelmæssigt kontrolleret notifikationerne. I 1993 og 1994 er henholdsvis 30 og 60 tilfælde blevet undersøgt i detaljer hos det pågældende CEN-medlem.

Kommissionens tjenestegrene øgede allerede fra starten af 1993 også kontrollen af de modtagne notifikationer, og dette lige så vel for at kontrollere status quo i forhold til de mandater, der er givet til de europæiske standardiseringsorganer, som for at undersøge nødvendigheden af at overføre den notificerede aktivitet til europæisk plan. Ca. henholdsvis 30 og 76 tilfælde er blevet rapporteret til CENs centralsekretariat i 1993 og 1994.

Det skal bemærkes, at de notificerende medlemmers svar i de fleste tilfælde, som CEN eller Kommissionens tjenestegrene har konstateret, mildest talt er tvetydige. Disse svar angiver, at den notificerede nationale aktivitet enten var et udkast til europæisk standard til offentlig høring på nationalt plan eller en forudgående analyse på nationalt plan, beregnet som bidrag til de europæiske projekter under udarbejdelse.

I det første tilfælde skal det bemærkes, at der ikke findes nogen notifikationspligt, og at enhver notifikation i denne henseende i forbindelse med direktiv

83/189/EØF endog er udelukket. Der findes dog andre midler til at konsultere de pågældende parter på nationalt plan om igangværende udkast på europæisk plan, f.eks. ved cirkulation af dokumenterne fra CENs tekniske udvalg. I det andet tilfælde skal det være muligt allerede fra starten klart at angive formålet med den planlagte aktivitet.

Det er derfor i fremtiden nødvendigt med en systematisk kontrol med anvendelsen af reglerne om status quo samt en detaljeret undersøgelse af de svar, der afgives af de notificerende medlemmer.

23. Følgende synspunkter kan fremføres som afslutning på dette afsnit om anvendelsen af de informationer, der indhentes:
  - a. Ifølge CEN skal 1993 betragtes som et overgangsår efter den lidt problematiske implementering af den ny procedure. CEN vurderede, at de erfaringer, man har gjort sig i løbet af dette år, endnu ikke gav mulighed for at udforme en endelig konklusion, men der blev dog på grundlag af erfaringerne i 1994 givet udtryk for en smule optimisme i fremtiden takket være de indførte forenklinger.
  - b. For Kommissionen skal der opfyldes supplerende betingelser for at sikre en mere effektiv udnyttelse af de informationer, der modtages. Det drejer sig i første omgang om en betydelig forbedring af de notificerede informationer og om iværksættelsen af andre organisatoriske foranstaltninger som fastsat i direktiv 94/10/EF. En sådan forbedring er nødvendig, hvis der skal skabes mulighed for en effektiv udnyttelse.

Generelle informationer om standardiseringsaktiviteterne

24. Informationen om de nye standardiseringsaktiviteter, som fastsat i informationsproceduren med hensyn til standarder i henhold til direktiv 83/189/EØF, er kun en begrænset del af informationerne om standardiseringsaktiviteterne. Der er et generelt problem med informationen vedrørende de nationale standarder, der vedtages, og samtlige både igangværende og vedtagne standardiseringsaktiviteter på europæisk og internationalt plan.

Som Kommissionen anfører i sin anden meddelelse⁴, er det nødvendigt at råde over informationsværktøjer om alle standardiseringsaktiviteter, som er tilgængelige for alle interesserede parter, og dette på rimelige vilkår.

Et af standardiseringssystemets grundlæggende karakteristika bør være standardiseringsaktiviteternes tilgængelighed og gennemsigtighed. Der skal gøres en permanent indsats på både nationalt og europæisk plan for at opfylde alle de interesserede parter behov for information. Det synes her at være nødvendigt med en juridisk undersøgelse af, hvorledes dette behov opfyldes.

4

KOM (92) 491 endelig udg. af 27. november 1992.

25. CEN, CENELEC og ETSI har på europæisk plan offentliggjort flere publikationer med en beskrivelse af deres igangværende aktiviteter, vedtagne standarder, samt listen over transformeringer til national lovgivning. CENELEC etablerede desuden i 1993 en database indeholdende alle organisationens aktiviteter. Centrale sekretariatets personale, visse medlemmer af CENELEC, Kommissionens tjenestegrene samt EFTA-landenes sekretariat har i øjeblikket direkte adgang til denne base. Det er meningen, at denne base i fremtiden skal være åben for "det brede publikum". CEN har til sit eget behov også planlagt at oprette en ny database, som senere skal være tilgængelig for de direkte partnere. Dette projekt er i øjeblikket ved at blive undersøgt i centrale sekretariatet i samarbejde med CEN's medlemmer.

ETSI har ligeledes en database, som i øjeblikket er tilgængelig for et begrænset antal brugere.

26. Informationsproduktet PERINORM, der hver måned udgives på CD-ROM, og som i begyndelsen udelukkende indeholdt de britiske, franske og tyske standardiseringsorganers standardiseringsaktiviteter, er blevet udvidet på flere niveauer: standardiseringsaktiviteter i øvrige nationale organer, europæiske organer (CEN og CENELEC) og internationale organer (ISO og CEI). Dette kommercielle produkt indeholder de bibliografiske referencer for de standarder, der er vedtaget, samt de standarder, der er i en offentlig høringsfase.

Produktet formidles på permanent basis til ca. tusind abonnenter gennem en lang række nationale standardiseringsorganer og nogle enkelte private virksomheder. Der findes ingen undersøgelse om brugernes tilfredshed med produktet, men det anses for at opfylde behovet på markedet.

Kommissionen finansierer abonnementet til dette produkt for 30 "Euro Information Centres", som anses for at være de mest interesserede på dette område, og som dækker et betydeligt geografisk område. Dette skal give mulighed for i en vis udstrækning og under hensyntagen til Kommissionens begrænsede finansielle midler at opfylde de små og mellemstore virksomheders behov.

Supplerende produkter på CD-ROM indeholdende den fulde tekst til standarder og udkast til standarder er for nylig blevet tilbudt på markedet. Det drejer sig bl.a. om ca. 80 standardsamlinger, der er udgivet af det private foretagende IHS-Information Handling Services, og som formidles gennem en række nationale standardiseringsorganer.

Programmerings- og standardiseringsmandater

27. Det stående udvalg har i perioden 1992 til 1994 og i henhold til direktivets artikel 6, stk. 3, afgivet en positiv udtalelse til henholdsvis 32, 22 og 46 mandater (jf. skema VIa, b og c i tillægget). En del af disse mandater vedrører gennemførelsen af direktiver af typen "ny fremgangsmåde", der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. Der er ligeledes blevet afgivet andre mandater hovedsagelig til fremme af andre fællesskabspolitikker: mandaterne

inden for informationsteknologi og enkelte mandater inden for telekommunikation vedrører iværksættelsen af industripolitikken og en korrekt gennemførelse af det indre marked. Mandaterne med hensyn til målemetoderne af farlige stoffer støtter hovedsagelig direktiverne inden for miljø. Programmeringsmandatet, der vedrører udstyr og systemer til styring af lufttrafikken, indgår i gennemførelsen af direktiv 93/65/EØF fra Rådet⁵. Der er i 1994 blevet afgivet flere standardiseringsmandater til fremme af energipolitikken gennemførelse.

Forbedringer af det nuværende system og iværksættelse af den reviderede procedure som fastsat i direktiv 94/10/EF

28. Det blev i den forrige rapport for 1990/1991 understreget, at det var vigtigt at revidere de tekniske aspekter i informationsproceduren med hensyn til standarder som fastsat i direktiv 83/189/EØF. Til dette formål foreslog Kommissionen den 27. november 1992 en ændring af dette direktiv, hvilket blev vedtaget den 23. marts 1994 af Europa-Parlamentet og Rådet, men først trådte i kraft med fuld gyldighed på medlemsstatsplan den 1. juli 1995.

Kommissionen glæder sig over, at CEN og CENELEC inden for rammerne af deres beføjelser allerede fra starten af 1993 iværksatte flere af de grundlæggende principper, der er fastsat i direktiv 94/10/EF. Især skal CENELECs "Vilamoura"-procedure kombineret med proceduren i direktiv 83/189/EØF betragtes som værende allerede effektiv.

29. Analysen af notifikationernes kvalitet, foretaget i 1993 og 1994 af CEN, samt evalueringen af anvendelsen af de informationer, der er indhentet i denne periode, viser dog, at det er nødvendigt at træffe yderligere gennemførelsesforanstaltninger på kort sigt både på europæisk og nationalt plan for at opfylde målsætningerne i direktivet på det ikke-elektriske område.
30. På europæisk plan kan man overveje foranstaltninger fra Kommissionen og de europæiske standardiseringsorganer.
- a. Kommissionen indførte allerede fra starten af 1993 bl.a. to foranstaltninger i den årlige kontrakt med CEN og CENELEC med henblik på at fremme iværksættelsen af den reviderede procedure. Det drejer sig for det første om forpligtelsen til inden for en bestemt frist at definere de nye regler for notifikation. Den anden bestemmelse vedrører iværksættelsen af de nødvendige midler på disse organers centralsekretariater med henblik på at kontrollere notifikationernes kvalitet.
  - b. Kommissionen er under hensyntagen til princippet om, at det er de europæiske standardiseringsorganer, der skal definere de enkelte operationelle retningslinier, indstillet på at indgå i et meget tæt samarbejde med disse organer på dette område og på at fremme indførelsen af nye foranstaltninger. Det er i øvrigt i denne forbindelse, at Kommissionen har støttet CENELEC i

⁵ EFT L 187 af 29. juli 1993.

oprettelsen af sin nye databank ved at tilslutte sig som en af de første eksterne betalende brugere.

31. Kommissionen vurderer, at det ud over den første foranstaltning, truffet af CEN, nemlig den detaljerede undersøgelse af notifikationernes kvalitet, er nødvendigt med andre foranstaltninger til på betydelig vis at forbedre denne kvalitet og notifikationernes prompte afsendelse.

a. Det er for det første nødvendigt at udgive en detaljeret vejledning til medlemmerne af CEN, der skal omfatte strenge og tydelige regler for notifikation. Man kan desuden overveje at afholde informations- og uddannelsesseminarer for de direkte involverede personer.

b. Det er ligeledes nødvendigt at fastholde og endog styrke de midler, som CENs centralsekretariat har til rådighed for at kontrollere oplysningernes kvalitet i direkte samarbejde med de notificerende parter samt for at indføre et egentligt kvalitetssikringssystem. Det ville desuden være hensigtsmæssigt med en mere ajourført rapport end den, der i øjeblikket findes om kvaliteten og overholdelsen af fristerne.

32. Med den fulde ikrafttrædelse af ændringsdirektivet 94/10/EF medio 1995 vurderer Kommissionen, at det ligeledes på nationalt plan er nødvendigt at træffe de nødvendige foranstaltninger og iværksætte aktioner for at sikre, at den reviderede procedure allerede fra starten fungerer så effektivt som muligt.

a. På nationalt plan er det først og fremmest op til medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 94/10/EF. Dette skal for landenes standardiseringsorganer medføre, at der opstilles nogle juridiske rammer med henblik på at efterleve dette direktivs nye regler og de europæiske standardiseringsorganers regler.

Opfølgningen af transformeringen i henhold til direktiv 94/10/EF og etableringen af aftaler mellem myndighederne og de nationale standardiseringsorganer kan kun fremme iværksættelsen af den reviderede procedure.

b. De nationale organer bør undersøge, om det er nødvendigt at revidere og tilpasse deres notifikationssystem, især for så vidt angår kvalitet og formidling inden for de fastsatte frister. Både analysen fra 1993 og 1994 viser endnu en gang, at der stadig er mangler på dette niveau. For så vidt angår anvendelsen af informationer, anses det ligeledes for nødvendigt at foretage en ny undersøgelse af det nuværende rundsendelsessystem og at vække de pågældende parter interesse for informationerne i den ny procedure.

Konklusioner

33. Indtil 1993 har antallet af nye nationale standardiseringsaktiviteter været stabiliseret på det niveau, der allerede var nået i løbet af de forudgående år. Med forenklingen af proceduren i 1994, som fastsat i direktiv 94/10/EF, er dette antal reduceret til ca. 75% af det hidtidige niveau. Det er dog på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, i hvor høj grad forbedringen skyldes denne rationalisering eller en virkelig reduktion i antallet af nationale aktiviteter. Der anbefales derfor en vis forsigtighed i denne henseende. Som det allerede er blevet påpeget, skal de pågældende økonomiske parter vurdere, om dette niveau er acceptabelt, og om det eventuelt kan medføre forstyrrelser af det indre marked. Det er under alle omstændigheder nødvendigt med et permanent og aktivt tilsyn på grund af den store andel af specifikke aktiviteter og på grund af de risici, der er forbundet med at give midlerne til nationale aktiviteter en større prioritet end midlerne til europæiske aktiviteter, og dermed på grund af risikoen for at overtræde reglerne om europæisk status quo.

På europæisk plan konstaterer Kommissionen en betydelig reduktion af nye initiativer, især siden 1993. Dette skyldes hovedsagelig tilpasningen af de europæiske standardiseringsorganers planlægningspolitik. Det drejer sig bl.a. om beslutningen om bedre at overholde de forpligtelser, der er blevet indgået på et tidligere tidspunkt, om i større udstrækning at gennemføre samarbejdsaftalerne med de internationale standardiseringsorganer samt om at begrænse sig til et arbejdsprogram, der med rimelig anses for at kunne gennemføres under hensyntagen til de stadig mere begrænsede ressourcer.

34. For så vidt angår den måde, hvorpå proceduren fungerer, vurderer Kommissionen, at der på baggrund af erfaringerne fra 1993 og 1994 på kort sigt skal træffes en række foranstaltninger på europæisk og nationalt plan for at effektivisere de procedurer, der er revideret med direktiv 94/10/EF. Alle involverede parter skal allerede nu leve op til deres forpligtelser for at nå målsætningerne i direktiv 94/10/EF. Målsætningerne samt ændringerne af midlerne til realisering af disse målsætninger, er blevet fastsat og defineret i tæt samarbejde og i fuld enighed mellem alle disse parter.

DEL II

NOTIFIKATIONSPROCEDUREN MED HENSYN TIL TEKNISKE FORSKRIFTER

Indledning

35. I denne del beskrives udviklingen af proceduren, der er fastsat i direktiv 83/189/EØF med hensyn til tekniske forskrifter. Der foretages en undersøgelse af informationsudvekslingen, herunder problemerne i forbindelse med gennemførelsen og de forskellige reaktioner fra Kommissionen og medlemsstaterne samt de forskellige følger af proceduren.

Kortfattet beskrivelse af proceduren for tekniske forskrifter

36. Medlemsstaterne har i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 83/189/EØF, pligt til at sende ethvert udkast til teknisk forskrift til Kommissionen, medmindre der blot er tale om en gengivelse af en international eller europæisk standard i dens helhed.
37. På den dato, hvor Kommissionen modtager en notifikation, udløses en status quo-periode på tre måneder, inden for hvilken den notificerende medlemsstat ikke kan vedtage den pågældende tekniske forskrift. Denne status quo-periode har til formål at give de øvrige medlemsstater og Kommissionen mulighed for at reagere på notifikationen. Procedurens næste etape afhænger af reaktionens indhold.
- a. Hvis medlemsstaterne og/eller Kommissionen ikke ønsker at afgive nogen reaktion, kan den notificerende medlemsstat vedtage udkastet, straks ved udløb af status quo-perioden på tre måneder.
  - b. Hvis medlemsstaterne og/eller Kommissionen afgiver bemærkninger i henhold til direktivets artikel 8, stk. 2, skal den notificerende medlemsstat så vidt muligt tage højde for disse bemærkninger under den efterfølgende udarbejdelse af den tekniske forskrift.
  - c. Medlemsstaterne og/eller Kommissionen kan i henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, afgive en udførlig udtalelse, hvis de mener, at der er risiko for, at det notificerede udkast til teknisk forskrift vil skabe forhindringer for den fri varebevægelse. I dette tilfælde udsætter den pågældende medlemsstat vedtagelsen af sit udkast i seks måneder at regne fra notifikationsdatoen og informerer Kommissionen om de følger, den agter, at denne udførlige udtalelse skal have.
  - d. Kommissionen kan også reagere på notifikationen på to andre måder:
    - Kommissionen kan bebude, at den agter at foreslå eller vedtage et direktiv, der finder anvendelse på samme område som det notificerede udkast (direktivets artikel 9, stk. 2). Den pågældende medlemsstat skal i så fald udsætte

vedtagelsen af den tekniske forskrift i 12 måneder at regne fra notifikationsdatoen.

- Kommissionen kan konstatere, at et forslag til direktiv, der vedrører samme emne som det notificerede udkast, allerede er blevet forelagt Rådet (artikel 9, stk. 2(a)). I dette tilfælde skal den pågældende medlemsstat udsætte vedtagelsen af den tekniske forskrift i en periode på 12 måneder at regne fra direktivets forelæggelse for Rådet.

38. I direktivets artikel 9, stk. 3, fastsættes en hasteprocedure, der giver mulighed for øjeblikkelig vedtagelse af et nationalt udkast på visse betingelser. Dersom en medlemsstat ønsker at vedtage en teknisk forskrift af presserende grunde, der vedrører folkesundheden eller -sikkerheden eller beskyttelsen af dyr og planters liv og sundhed, kan staten anmode om anvendelse af denne procedure uden at skulle overholde status quo-perioden. Notifikationen skal indeholde begrundelsen for foranstaltningernes uopsættelighed, hvorefter Kommissionen udtaler sig om hasteprocedurens relevans.

Det fastsættes i artikel 8, stk. 3, at den endelige tekst til den notificerede forskrift skal meddeles Kommissionen efter anmodning fra de øvrige medlemsstater eller Kommissionen.

39. Kommissionen spiller en afgørende rolle i procedurens forløb. Den er ansvarlig for, at medlemsstaterne modtager de notificerede udkast samt andre meddelelser, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og den sørger ligeledes for oversættelse af disse tekster for at sikre, at proceduren fungerer korrekt.
40. Det stående udvalg, som består af medlemsstaternes repræsentanter (jf. artikel 5 i direktivet), er et rådgivende organ, som mødes ca. seks gange om året og spiller en vigtig rolle med hensyn til kontrol af procedurens forløb og undersøgelse af de politiske spørgsmål, som notifikationerne medfører.¹

Procedurens anvendelse

A. Antallet af notifikationer

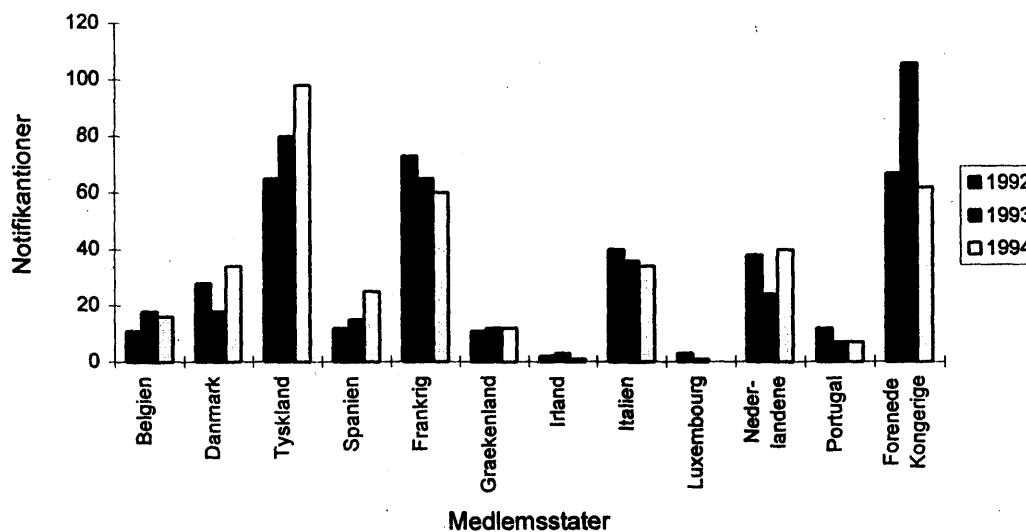
Fordeling efter land

41. Som det fremgår af statistikkerne i tabel 7 i bilaget, modtog Kommissionen 362 udkast til tekniske forskrifter i 1992, 385 i 1993 og 389 i 1994. Det samlede antal modtagne notifikationer var relativt stabilt i disse år.

Som det fremgår i diagram 1, kom de fleste notificerede forskriftsudkast i 1992, 1993 og 1994 som i de foregående år fra Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige. Men hvor Frankrigs andel stort set er konstant med hensyn til antallet af notificerede forskriftsudkast, er der udsving i antallet fra Tyskland og Det Forenede Kongerige. I 1994 tegnede Tyskland sig for en fjerdedel af det samlede antal modtagne notifikationer efterfulgt af Det Forenede Kongerige med 16% og Frankrig med 15%. I 1993 var det Det Forenede Kongerige, der tegnede sig for mere end en fjerdedel af det samlede antal modtagne notifikationer, efterfulgt af Tyskland med 21% og Frankrig med 17%. I 1992 stod alle tre lande hver for ca. 20% af det samlede antal notifikationer.

Figur 1

Notifikationer pr. medlemsstat 1992-1994

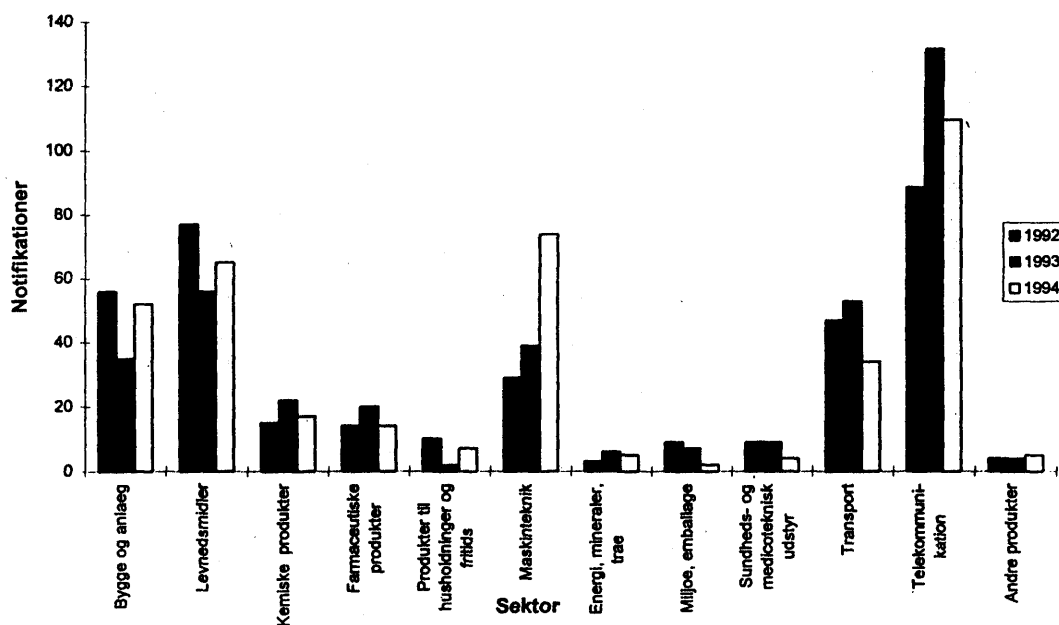
Fordeling efter sektor

42. Fordelingen efter sektor (tabel VIII-X i bilaget) viser, at 85% af notifikationerne modtaget i den treårige periode vedrørte de samme fem sektorer: Telekommunikation, landbrug og levnedsmiddelprodukter, maskinteknik, bygge og anlæg samt transport. I 1992 var de fire største sektorer telekommunikation (24,6%), landbrug og levnedsmiddelprodukter (21,3%), bygge og anlæg (15,2%) og transport (10%). I 1993 var de fire største sektorer telekommunikation (34%),

transport (13,5%), landbrug og levnedsmiddelprodukter (13%), maskinteknik (9,6%). I 1994 var de fire største sektorer telekommunikation (28%), maskinteknik (19%), landbrug og levnedsmiddelprodukter (16,7%), bygge og anlæg (15,2%). Den mest markante udvikling, som fremgår af diagram 2, er overvægten af notifikationer inden for telekommunikationssektoren i 1993 og 1994. I 1993 vedrørte mere end en tredjedel af de notificerede udkast telekommunikation, hvor Det Forenede Kongerige tegnede sig for ca. 50% af alle notifikationer inden for denne sektor. I 1994 udgjorde notifikationer om telekommunikation næsten en tredjedel af alle notifikationer inden for sektoren, hvor Det Forenede Kongerige og Tyskland tilsammen tegnede sig for næsten halvdelen af notifikationerne.

Figur 2

Notifikationer fra medlemsstater efter sektor 1992-1994

Anvendelsesproblemer

43. Proceduren i direktiv 83/189/EØF blev i 1992 og 1993 anvendt til en lang række notifikationer på landbrugsområdet, som vedrører nationale regler for visse landbrugsprodukters navn og oprindelsesbetegnelse. Ønsket om at beskytte landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der kan identificeres ud fra deres geografiske oprindelse, har fået visse stater til at indføre "kontrollerede oprindelsesbetegnelser". Disse nationale ordninger, der ofte er meget forskelligartede, har således ført til, at Kommissionen har foreslået Rådet at vedtage en EF-holdning på dette område sammen med en beskyttelsesordning til sikring af lige konkurrencevilkår for producenterne. Forordning 2081/92, der blev vedtaget af Rådet den 14. juli 1992, gør det fra 26. juli 1993 obligatorisk for de medlemsstater, der ønsker at opnå fællesskabsbeskyttelse, at give Kommissionen

meddelelse om oprindelsesbetegnelserne og de geografiske betegnelser for de pågældende landbrugsprodukter eller levnedsmidler.

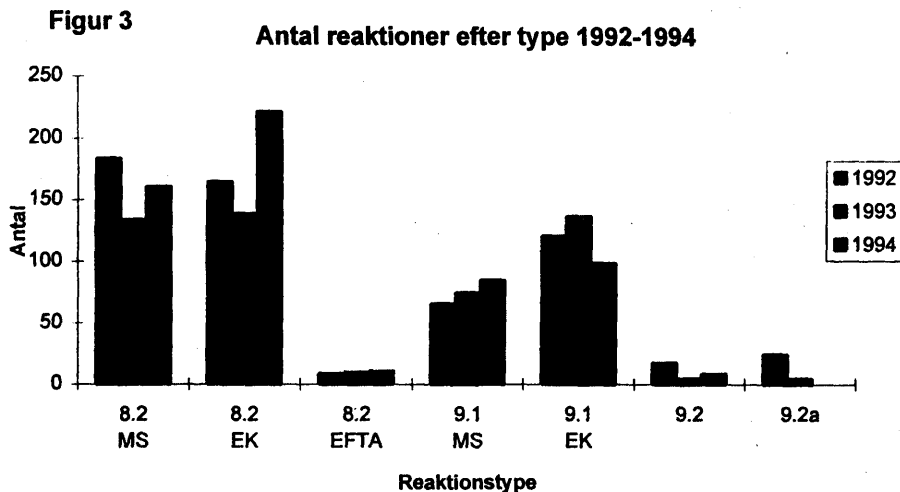
44. I henhold til artikel 1, stk. 3, i den pågældende forordning, hvori det bestemmes, at direktiv 83/189/EØF ikke skal finde anvendelse på oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, skal de tekniske forskrifter, der indeholder bestemmelser om sådanne oprindelsesbetegnelser, således ikke længere være genstand for en notifikation i overensstemmelse med direktiv 83/189/EØF. Det samme princip gælder i forbindelse med forordning 2082/92 om EF-specificitetsattester for landbrugsprodukter og levnedsmidler (artikel 1, stk. 3). Dette forhold kan delvis forklare faldet i antallet af notifikationer inden for landbrugsområdet i 1993 og 1994.
45. Kommissionen har i forbindelse med direktiv 83/189/EØF ligeledes undersøgt nationale udkast, der var vedtaget delvist med henblik på kodificering af en lovgivning, der allerede eksisterede, men var indeholdt i flere forskellige retsakter, og delvist for at indføre nye bestemmelser som supplement til de eksisterende. Idet medlemsstaternes bekymring for, at kodificeringsbestemmelserne skulle blive genstand for en beslutning fra Kommissionen, blandt andet har medført, at status quo-fristen som fastsat i direktivet blev forlænget til mere end tre måneder, har Kommissionen valgt en praksis, der går ud på i denne type udkast, der hovedsagelig vedtages inden for landbrugsprodukter og levnedsmidler, at adskille de afsnit, der egentlig foreslås, fra de kodificerende afsnit, for således udelukkende at undersøge førstnævnte afsnit.
46. Endelig konstaterer Kommissionen, at det for så vidt angår procedurens forvaltning, er nødvendigt at få medlemsstaterne til at overholde den i artikel 8, stk. 3, i direktivet fastsatte forpligtelse til "på udtrykkelig anmodning af en medlemsstat eller af Kommissionen straks at meddele den endelige tekst til den tekniske forskrift". Kommissionen er bevidst om, at der i forbindelse hermed skal føres systematisk kontrol med modtagelsen af den endelige tekst og foretages en detaljeret undersøgelse af denne med henblik på korrekt anvendelse af direktiv 83/189/EØF (vedtagelse af teksten i det notificerede udkast uden nogen ændringer, der måtte kræve en ny notifikation) og af den generelle fællesskabsret (vedtagelse af teksten under hensyntagen til eventuelle indsigelser fra Kommissionens tjenestegrene mod det pågældende udkast). Kommissionen, der ønsker at overholde princippet om gennemsigtighed i henhold til direktiv 83/189/EØF, opfylder ovenstående ved at sikre udførelsen af de opgaver, der er nødvendige for en sådan kontrol.

B) *Brugen af hasteproceduren*

47. I 1992, 1993 og 1994 indgav medlemsstaterne 44 anmodninger om anvendelse af hasteproceduren. Disse udgjorde kun ca. 4% af de tekniske forskrifter, der blev notificeret i de tre år, hvilket ca. svarer til andelen på 5% af alle notifikationer i 1990 og 1991. Kommissionen fandt, at kun en fjerdedel (11) af disse anmodninger var berettigede. Syv vedrørte landbrug og levnedsmiddelprodukter, én kemiske produkter, to transport og én sundheds- og medico-teknisk udstyr.

C) Kommissionens reaktioner

48. I 1992 reagerede Kommissionen på 62% af det samlede antal notifikationer. I 1993 var tallet 55% og i 1994 reagerede Kommissionen på 69% af notifikationerne. Reaktionen havde form af bemærkninger, udførlige udtalelser eller bebudelsen af et direktiv. Det er også ofte tilfældet, at en notifikation er genstand for en kombination af forskellige typer reaktioner for Kommissionen.

Bemærkninger

i) Statistikker:

49. I perioden 1992-1994 havde Kommissionen bemærkninger til 46% af det samlede antal notifikationer. Procentandelen er steget lidt i forhold til 1990 og 1991, hvor Kommissionen havde bemærkninger til 42% af det samlede antal notifikationer.

ii) Begrundelser:

50. Generelt er formålet med Kommissionens bemærkninger at give udtryk for en global politisk eller juridisk opfattelse af foranstaltningen, give udtryk for Kommissionens holdning eller påminde den pågældende medlemsstat om forpligtelser, der er fastsat ved en overtrædelsesprocedure eller i en tidligere notifikation.
51. Kommissionen valgte også denne reaktionstype, hvor andre muligheder ikke længere var åbne, især hvor forslag til fællesskabsforanstaltninger havde været forelagt Rådet i mere end ét år, hvilket udelukker brug af artikel 9, stk. 2a.
52. Det er ligeledes vigtigt at gøre opmærksom på den praksis, der har udviklet sig i løbet af perioden 1992-1994, hvor Kommissionen i form af bemærkninger kommer med indsigelser mod tekster, der allerede er i kraft, og som det

notificerede udkast vedrører eller har sin juridiske baggrund i. Notifikationsproceduren giver nemlig Kommissionens tjenestegrene mulighed for at få kendskab til disse tekster og for at vurdere disses konsekvenser for fællesskabsretten. Kommissionen har ligeledes gjort det til en praksis i sine bemærkninger at fastsætte svarfrister for de pågældende medlemsstater, så man har et effektivt og hurtigt middel til at løse op for de situationer, der på grund af en tidligere lovgivning, begrænser den korrekte gennemførelse af de udkast, der notificeres i henhold til direktiv 83/189/EØF.

53. En del af de bemærkninger, der afgives af Kommissionens tjenestegrene, informerer ligeledes om, at der hos de europæiske standardiseringsorganer foregår standardiseringsaktivitet på samme område som det notificerede udkast. Kommissionens tjenestegrene skal begrænse deres reaktion til bemærkningerne, idet denne type "europæisk harmonisering" ikke er til hinder for, at medlemsstaterne vedtager tekniske forskrifter, der omhandler samme emne, men som uundgåeligt vil hindre disse organers arbejde. Den nationale lovgivning omgår på denne måde den status quo-periode, som de nationale standardiseringsorganer skal overholde med hensyn til standardiseringsudkast.
54. Kommissionen har siden oktober 1993 og som følge af de 12 EU-medlemsstaters og fire EFTA-medlemsstaters indgåelse af Aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde afgivet en række bemærkninger til medlemsstaterne for at gøre opmærksom på denne aftales ikrafttrædelse den 1. januar 1994. Hensigten med disse bemærkninger er blandt andet at påpege, at princippet om gensidig anerkendelse i henhold til artikel 30 i EF-Traktaten og i overensstemmelse med Domstolens fortolkning ligeledes skal gælde for samhandlen mellem EU-medlemsstater og de EFTA-medlemsstater, der har undertegnet EØS-Aftalen. I henhold til artikel 6 i denne aftale har Domstolen, der fortolker artikel 30 i EF-Traktaten, udvidet den retspraksis, der var gældende på datoen for denne aftales ikrafttrædelse, til at gælde bestemmelserne i denne aftale om den fri varebevægelse (artikel 11-13).
55. Disse bemærkninger har haft positive resultater. På vigtige og endog meget følsomme områder (f.eks. telekommunikationsudstyr eller byggevarer) er der under hensyntagen til principperne i EØS-Aftalen således automatisk blevet indføjet klausuler om gensidig anerkendelse i de udkast, der er blevet notificeret af medlemsstaterne, og i de tilgrundliggende administrative bestemmelser, der danner ramme for en række af de notificerede udkast. Denne udvikling er hurtigt blevet omdannet til praksis. De fleste medlemsstater har således måtte lade de ordninger, der i en lang række tilfælde allerede var fastsat i deres regler for fællesskabsvarer eller varer, der frit blev markedsført i Unionen, gælde for varer fra de EFTA-medlemsstater, der har undertegnet aftalen.

Udførlig udtalelse

- i) Statistikker:

56. I 1992, 1993 og 1994 afgav Kommissionen 357 udførlige udtalelser (dvs. vedrørende 31% af udkastene til tekniske forskrifter. I 1990 og 1991 var tallet 37%). Kommissionen afgav udførlige udtalelser, såfremt de notificerede forskriftsudkast kunne give anledning til hindringer for den fri varebevægelse (artikel 9, stk. 1, i direktivet).

ii) Begrundelser:

a) EF-traktatens artikel 30 og princippet om gensidig anerkendelse

57. Det punkt, som Kommissionen har gjort opmærksom på flest gange i sine udførlige udtalelser vedrørende udkast notificeret af medlemsstaterne i 1992 og 1993 (henholdsvis 59% og 53%), er den fortsatte mangel på bestemmelser til sikring af princippet om gensidig anerkendelse. I 1994 drejede 37% af Kommissionens udførlige udtalelser sig om den manglende overholdelse af dette princip. Behandlingen af dette spørgsmål har således udviklet sig i den seneste tid. De mange års erfaring med notifikationsproceduren har banet vejen for en god forståelse af princippet om gensidig anerkendelse hos medlemsstaterne. Kommissionens forskellige tjenestegrene forsøger nu at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på, at det er hensigtsmæssigt på det højst mulige niveau i de gældende reglers indbyrdes hirarki at indføje de nødvendige bestemmelser i denne henseende.

Det forholder sig nemlig således, at medlemsstaterne oftest notificerer udkast til tekniske specifikationer for produkter, som anvendes inden for rammerne af mere generelle administrative bestemmelser vedrørende produkternes godkendelse eller overensstemmelseskontrol. Når disse generelle administrative bestemmelser giver mulighed for at acceptere produkter, der på lovlig vis fremstilles og/eller markedsføres i de øvrige medlemsstater, er de tekniske specifikationer, der notificeres som udkast, allerede dækket af princippet om gensidig anerkendelse, der er fastsat i deres tilgrundliggende administrative bestemmelser. Kommissionen ønsker at opnå større klarhed og juridisk sikkerhed og anmoder derfor i påkommende tilfælde medlemsstaterne om i de notificerede udkast at angive de bestemmelser i de tilgrundliggende administrative bestemmelser, der vedrører gensidig anerkendelse, for således at sikre korrekt information til de økonomiske aktører, der i de tekniske specifikationer, søger at afdække de krav, som de skal overholde for at få adgang til de forskellige medlemsstaters markeder. I øvrigt spiller princippet om gensidig anerkendelse også en rolle for attesteringen af produkters overensstemmelse med de nationale forskrifter og for nationale organer, som har bemyndigelse til at udstede sådanne overensstemmescertifikater.

58. Kommissionen har ligeledes haft lejlighed til at udtale sig om andre krav, der kunne antages at skabe hindringer for den fri vareudveksling, og som ikke var direkte forbundet med den gensidige anerkendelse. Det drejer sig blandt andet om kravene til mærkning, sproget på etiketter, sammensætningen eller materialer, der anvendes til fremstilling af produkter, grænseværdier for anvendelsen af farlige stoffer og om kravene til retningslinierne for visse godkendelsesprocedurer (f.eks.

etablering i den medlemsstat, hvor markedsføringen skal finde sted, for at have adgang til godkendelsesproceduren).

Kommissionen anmoder medlemsstaterne om ikke alene at sikre den gensidige anerkendelse af andre medlemsstaters produkter, der giver samme beskyttelse af de pågældende legitime interesser som de notificerede udkast, men også om, at de materielle krav til produkterne, der må betragtes som overdrevne i forhold til disse interesser, fjernes eller reduceres til et rimeligt niveau. Det er ikke nok, at medlemsstaterne accepterer de produkter fra andre medlemsstater, der "svarer" til deres egne. Såfremt denne accept bygger på en konstatering af ækvivalens med de nationale krav, er det vigtigt at sikre sig, at disse krav ikke i sig selv er overdrevne, idet de produkter, der ellers på tilfredsstillende vis opfylder kravene i de administrative bestemmelser (beskyttelse af sundhed, sikkerhed osv.), kan få unødige problemer med at få adgang til modtagerlandets marked.

b) Afledte retsbestemmelser

59. Andre årsager til udførlige udtalelser er et udkasts manglende overensstemmelse med et direktiv eller en fællesskabsretsakt om samme emne. I løbet af 1992, 1993 og 1994 steg antallet af udførlige udtalelser på grundlag af andre indsigelser end overtrædelsen af EF-traktatens artikel 30 og princippet om gensidig anerkendelse betydeligt: I 1992 repræsenterede disse tilfælde 41% af det samlede antal udførlige udtalelser, i 1993 var dette tal 47% og i 1994 63% (i 1990 og 1991 udgjorde disse udførlige udtalelser kun 12% af det samlede antal). Det bør ligeledes bemærkes, at mens en tredjedel af disse 41% i 1992 vedrørte overtrædelser af direktiv 79/112/EØF om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler, var procentdelen for dette direktiv faldet til 9% i 1993. I 1993 skyldtes 41% af disse udførlige udtalelser fra Kommissionen således overtrædelser af direktiv 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet og 34% skyldtes overtrædelser af direktiv 73/23/EØF om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ("lavspændings"-direktivet). I 1994 vedrørte 41% af disse udførlige udtalelser overtrædelser af direktiv 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet.
60. Det er ligeledes vigtigt at nævne, at 8% af disse udførlige udtalelser fra Kommissionen i 1993 vedrørte overtrædelser af overgangsperioderne for visse EF-direktiver (ovennævnte direktiv 89/336/EØF, direktiv 90/396/EØF om gasapparater og direktiv 89/392/EØF om maskiner). Kommissionens tjenestegrene insisterer på at minde medlemsstaterne om deres forpligtelse til at overholde fællesskabsretsakternes overgangsperiode, der fastsættes af lovgiveren. Disse overgangsperioder vedtages nemlig for at fastsætte en passende periode, i løbet af hvilken det er tilladt at markedsføre produkter, der er fremstillet i overensstemmelse med de nationale administrative bestemmelser, der var gældende før det pågældende direktivs ikrafttrædelse. Kommissionens tjenestegrene mener således, at medlemsstaterne ud over deres pligt til at gennemføre direktiverne inden for de fastsatte frister ikke har ret til at ændre deres

gældende bestemmelser på de områder, der er dækket af direktiverne, medmindre sådan lovgivning er begrundet.

iii) Videre behandling:

61. I artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i direktivet fastsættes det, at en medlemsstat, der modtager en udførlig udtalelse, har pligt til at "aflægge rapport til Kommissionen om den måde, hvorpå den agter at følge op på denne udførlige udtalelse. Kommissionen kommenterer denne reaktion". På grundlag af denne artikel etableres en dialog mellem medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene for således at sikre en passende viderebehandling af de beslutninger fra Kommissionen, der afgives med en formel anmodning til den pågældende medlemsstat om at ændre eller tilpasse det notificerede udkast på grund af en overtrædelse af fællesskabsretten.
62. Det er i denne forbindelse ligeledes vigtigt at anføre, at Kommissionen i udvalgsregi organiserer en systematisk kontrol af medlemsstaternes svar ved på udvalgets dagsorden at medtage listen over notifikationer, som medlemsstaterne ikke har besvaret, og ved at anmode disse stater om en redegørelse derfor (jf. pkt. 6.1. nedenfor "83/189-udvalgets møder").

Bebudelse af et direktiv

63. I perioden 1992-1994 bebudede Kommissionen i 32 tilfælde, at den havde til hensigt at foreslå et direktiv, der dækkede samme emne, som det notificerede udkast. I 1992 var dette tilfældet i 18 sager, i 1993 i fem sager og i 1994 i ni sager. I 1992 vedrørte de fleste af disse notifikationer landbrug og levnedsmiddelprodukter (6), sundheds- og medico-teknisk udstyr (4), transport og emballage (3) og kemi (3). I 1993 vedrørte én notifikation landbrug og levnedsmiddelprodukter, én kemi, én maskinteknik, én transport og én telekommunikation. I 1994 vedrørte to notifikationer landbrug og levnedsmiddelprodukter og seks telekommunikation.

Forelæggelse af et forslag for Rådet

64. I 1992 anvendte Kommissionen artikel 9, stk. 2a, i 25 tilfælde og i 1993 i fem tilfælde. I 1994 anvendte Kommissionen ikke artiklen. De fleste af disse notifikationer vedrørte i 1992 landbrug og levnedsmiddelprodukter (13), maskinteknik (3) og transport og emballage (3). I 1993 vedrørte én notifikation landbrug og levnedsmiddelprodukter, fire maskinteknik.
65. I medfør af artikel 9, stk. 2(a), kan medlemsstaterne ikke vedtage det pågældende udkast inden for en frist på et år at regne fra den dato, hvor foreslaget til en fællesskabsretsakt forelægges Rådet. Formålet er at udsætte anvendelsen af administrative bestemmelser, der dækker samme område som et harmoniseringsforslag på fællesskabsniveau. Tallene viser dog, at denne frist er utilstrækkelig for Rådets vedtagelse af udkastet. I 1992 endte kun seks ud af

Kommissionens 25 beslutninger med, at Rådet vedtog det pågældende udkast inden for status quo-fristen. Mere end ét år efter at udkastene var blevet forelagt Rådet, endte de øvrige 16 beslutninger med at blive vedtaget som fællesskabsretsakter, med undtagelse af fire tilfælde, hvor udkastene slet ikke blev vedtaget. For sagerne i 1993 endte ingen af de fem anvendelser af artikel 9, stk. 2(a), med, at Rådet vedtog fællesskabsretsakten inden for status quo-fristen.

D) Reaktionen fra medlemsstaterne

66. I 1992 var 50% af de notificerede udkast genstand for bemærkninger fra de øvrige medlemsstater, mens denne procentdel i 1993 og 1994 begrænsede sig til henholdsvis 34% og 31%. For så vidt angår de udførlige udtalelser var 18% af notifikationerne i 1992, 19% i 1993 og 16% i 1994 genstand for en sådan reaktion fra de øvrige medlemsstater.

Det sker ofte, at medlemsstaterne afgiver bemærkninger eller udførlige udtalelser om samme notifikation. Næsten 50% i 1992 og 60% i 1993 af de notifikationer, der udløste en reaktion fra mere end to medlemsstater, vedrørte landbrugsprodukter og levnedsmidler. 30% i 1992 og 23% i 1993 vedrørte notifikationer om miljøproblemer. I 1994 drejede flest sager sig ligeledes om landbrugsprodukter og levnedsmidler med 35% efterfulgt af husholdningsudstyr med 24%.

E) Behandling af overtrædelser

67. Kommissionen indgik i slutningen af 1992 en kontrakt med et nyt privat foretagende med henblik på at fortsætte arbejdet med at afdække nationale tekniske forskrifter, der vedtages i strid med direktiv 83/189/EØF.

Rapporterne fra denne kontrahent for 1993 og 1994 giver for første gang et samlet billede af medlemsstaternes aktivitetsniveau, for så vidt angår tekniske forskrifter. Som det fremgår af nedenstående skema 4, blev der således i 1993 og 1994 registreret i alt 4.340 nationale lovbestemmelser. Ca. 45% er transformeringer af fællesskabsdirektiver, 13% er tekniske forskrifter notificeret i udkastfasen i forbindelse med direktiv 83/189/EØF, 10% er oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser⁶, og ca. 32% er tekniske lovbestemmelser, der ikke er blevet notificeret i henhold til direktivet, eller som falder uden for direktivets anvendelsesområde. Disse sidste 32% (svarende til ca. 1.400 tekster) er blevet analyseret med henblik på at fastslå, om de skulle have været notificeret i henhold til direktiv 83/189/EØF.

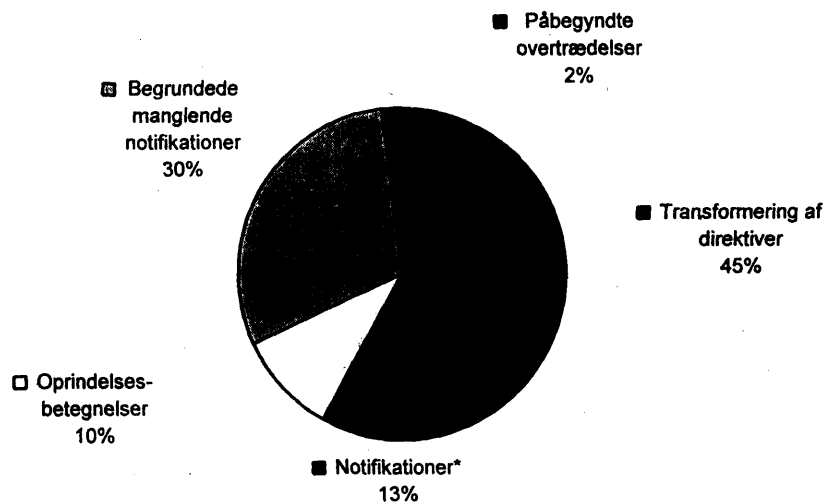
Det fremgår af denne undersøgelse, at langt størstedelen af disse tekster ikke hørte ind under direktivets anvendelsesområde. 85 tekniske lovbestemmelser svarende

⁶ Som følge af ikrafttrædelsen i juli 1993 af forordning 2081/92 og 2082/92 om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der udelukker anvendelsen af direktiv 83/189/EØF på forslag, der hører under disse forordninger, er disse tekster ikke længere blevet undersøgt i henhold til direktivet.

til 2% af det samlede antal registrerede tekster var genstand for en overtrædelsesprocedure. I 1992 blev der iværksat 36 overtrædelsesprocedurer.

68. I overensstemmelse med Kommissionens holdning på dette område, som gentagne gange er blevet udtrykt på udvalgets møder (jf. pkt. 6.1. nedenfor) og bilateralt på møderne mellem Kommissionen og medlemsstaternes centrale enheder, som har fået pålagt at gennemføre direktiv 83/189/EØF (jf. pkt. 6.3. nedenfor), foreslår størstedelen af medlemsstaterne at ophæve den omstridte lovbestemmelse og/eller notificerer i påkommende tilfælde et nyt udkast. Visse medlemsstater nægter dog at suspendere de pågældende tekster. I perioden 1992-1994 er ni sager således blevet behandlet ved høring hos Domstolen.
69. Den første afgørelse fra Domstolen blev afsagt den 2. august 1993 (sag C-139/92, Kommissionen mod Italien). Afgørelsen bekræfter tydeligt, at artikel 8 og 9 i direktiv 83/189/EØF er bindende og giver Kommissionen mulighed for i fremtiden at præcisere forholdet mellem den forudgående oplysningspligt i henhold til artikel 8 og status quo-klausulen i artikel 9. I mellemtiden har Domstolen i tre afgørelser vedrørende fem sager dømt de pågældende medlemsstater for ikke at have overholdt kravene i direktivet.

Figur 4 Registrering af national lov vedtaget i 1993 og 1994

*Ud af de 4.340 lovbestemmelser, der er blevet vedtaget, svarer 580 til notificerede tekster

F) Procedurens videre forløb

83/189-udvalgets møder:

70. Møderne i det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 5 i direktiv 83/189/EØF (bestående af repræsentanter udpeget af medlemsstaterne), har givet Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne mulighed for at diskutere og udveksle synspunkter om emner af almen interesse eller specifikke spørgsmål af relevans for visse parter.

I 1992, 1993 og 1994 holdt udvalget i alt 16 møder (seks i 1992, fem i 1993 og fem i 1994). Møderne afholdes i princippet hver anden måned. For så vidt angår de tekniske forskrifter har udvalget haft lejlighed til at diskutere flere emner af almen interesse. Det drejer sig især om ændringsforslaget til direktiv 83/189/EØF (direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994), som Kommissionen forelagde udvalget, længe før den endelige tekst til forslaget blev præsenteret. Dette forslag har været behandlet på tre møder (24. januar, 27. februar og 8. april 1992), hvor hver enkelt artikel i Kommissionens arbejdsdokument blev gennemgået i detaljer.

71. Man har ligeledes diskuteret andre generelle emner: udveksling via elektronisk post (X 400) - problem med overlapning mellem 83/189-proceduren og de øvrige notifikationsprocedurer (artikel 100B i Traktaten, "oprindelsesbetegnelser" og "forureningsstoffer") - praktiske løsninger til regulering af overtrædelsesprocedurerne i tilfælde af manglende notifikation i forbindelse med direktiv 83/189/EØF - liste over notifikationer, hvor medlemsstaterne ikke har besvaret Kommissionens udførlige udtalelse. Ikrafttrædelsen af Aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fortjener ligeledes at blive nævnt. Dette emne er blevet behandlet på flere møder, hvor Kommissionens tjenestegrene har informeret medlemstaternes repræsentanter om de juridiske og praktiske konsekvenser af denne aftales ikrafttrædelse.
72. Udvalget har i 1994 ligeledes vedtaget den liste over nationale myndigheder, bortset fra regeringerne, hvis tekniske forskrifter hører ind under direktiv 83/189/EØF som ændret ved direktiv 94/10/EF. Ifølge artikel 1, stk. 9, tredje afsnit i direktivet som ændret ved direktiv 91/10/EF skal etableringen af denne liste ske i det i henhold til direktivet nedsatte udvalgs regi.
73. Desuden har udvalget haft lejlighed til konkret at diskutere de notificerede udkast og de problemer, som gennemførelsen af disse udkast måtte medføre. Under disse diskussioner har medlemsstaternes repræsentanter indbyrdes forsøgt med aktiv deltagelse fra Kommissionens tjenestegrene at finde konkrete løsninger eller anmode andre delegationer om forklaringer af iværksættelsen af visse administrative bestemmelser.

"Pakke"-møder:

74. Den praksis, der blev indført for nogle år tilbage, og som går ud på at afholde "pakke"-møder, har givet Kommissionens tjenestegrene mulighed for at opretholde den direkte kontakt med de nationale myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af tekniske forskrifter. Udvekslingen af synspunkter, der finder sted i forbindelse med notifikationsproceduren, suppleres således om nødvendigt med en direkte dialog mellem repræsentanterne for de pågældende nationale administrative afdelinger og Kommissionens tjenestegrene, som er ansvarlige for at undersøge de udkast til tekniske forskrifter, der notificeres. Disse kontakter giver ligeledes mulighed for en hensigtsmæssig koordinering af udformningen af løsninger i overensstemmelse med fællesskabsretten i tilfælde af klager og overtrædelser med hensyn til den fri varebevægelse, som Kommissionens

tjenestegrene skal behandle, samt notifikationsproceduren, idet det ofte er nødvendigt for medlemsstaterne at vedtage nye tekniske forskrifter for at sikre behandlingen af formodede eller konstaterede overtrædelser i de nationale administrative bestemmelser.

75. I 1992, 1993 og 1994 blev der afholdt "pakke"-møder med de tyske, spanske, franske, portugisiske, græske, nederlandske og italienske myndigheder. De områder, der oftest er blevet diskuteret i denne forbindelse, er levnedsmidler og telekommunikationsudstyr.

Møder med medlemsstaternes centrale enheder:

76. Kommissionen arbejdede i 1992, 1993 og 1994 intenst på at etablere en dialog med de nationale myndigheder med ansvar for gennemførelsen af direktiv 83/189/EØF. Disse samlinger fandt sted i forbindelse med udvalgets møder eller i forbindelse med "pakke"-møderne i medlemsstaterne. De har ligeledes givet mulighed for allerede i den indledende fase at afslutte talrige overtrædelsesprocedurer, der var indledt af Kommissionen for manglende notifikation i henhold til direktivet. Samlingerne giver også lejlighed til at behandle praktiske problemer, der kan opstå ved procedurens gennemførelse, og giver de centrale enheder mulighed for at møde de personer hos Kommissionen, der er ansvarlige for gennemførelsen af direktiv 83/189/EØF.

Ad hoc-møder

77. Kommissionens tjenestegrene fortsætter med at følge visse sager, der kan skabe problemer mellem medlemsstaterne og de økonomiske aktører, mellem medlemsstaterne indbyrdes eller mellem medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene. *Ad hoc*-møder arrangeret af Kommissionen, har hjulpet de involverede parter til at indgå en aftale om eventuelle stridsspørgsmål. Sådanne møder blev afholdt i 1992, 1993 og 1994 vedrørende områder som lavspænding (han- og hunstik, mikrobølgeovne), elektromagnetisk kompatibilitet (gennemførelse af europæiske standarder, der dækker samme aspekter som direktiv 89/336/EØF) eller miljø (koder for maling, emission af benzindampe).

Konklusioner og fremtidsudsigter

78. En status over 1992, 1993 og 1994 viser et mindre fald i antallet af registrerede notifikationer i forhold til de tidligere år og bekræfter telekommunikationssektorens store andel, især af tallene for 1993 og 1994. Denne stigning for telekommunikationssektoren på bekostning af levnedsmiddelsektoren viste sig allerede de tidligere år, især i 1991.
79. Selv om indholdet har ændret sig i forhold til de tidligere år (jf. stk. 3.2.1. ovenfor), er det dog vigtigt at bemærke, at det samlede antal udførlige udtalelser ikke er faldet i 1992, 1993 og 1994 (33% af notifikationerne i 1992, 35% i 1993 og 25% i 1994 i forhold til 32,5% i 1991). Kommissionens højeste prioritet er stadig at sørge for at princippet om gensidig anerkendelse overholdes, men anvendelsen af visse fællesskabsretsakter (direktiver om "elektromagnetisk kompatibilitet", "mærkning" og "lavspænding") har dannet juridisk grundlag for et stadig stigende antal udførlige udtalelser.
80. Anvendelsen af 83/189/EØF-proceduren i de kommende år vil blive genstand for betydelige ændringer. Optagelsen af visse EFTA-lande pr. 1. januar 1995 vil på radikal vis ændre den samlede anvendelse af direktivets procedure. Ikrafttrædelsen af direktivet om anden ændring af direktiv 83/189/EØF (direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994) vil medføre en væsentlig revidering af anvendelsen af direktivets regler og procedurer.

DEL III

INFORMATIONSDUDVEKSLING MELLEM EØF- OG EFTA-LANDENE VEDRØRENDE TEKNISKE FORSKRIFTER

Indledning

81. Aftalen mellem EFTA-landene og EØF indeholdende en procedure for informationsudveksling vedrørende tekniske forskrifter trådte i kraft i november 1990 (Rådets beslutning 90/518/EØF) for en foreløbig periode på to år. Aftalen udløb således 1. november 1992. EØS-aftalen, der foreskriver et system svarende til den i ovennævnte aftale, trådte først i kraft 1. januar 1994. Aftalen indgået ved Rådets beslutning 90/518/EØF blev forlænget for perioden november 92-december 93 ved bilaterale aftaler ved brevveksling.

Med henblik på at undgå eventuelle hindringer for samhandlen mellem begge sammenslutningers medlemsstater skaber aftalen forbindelse mellem informationsproceduren i henhold til direktiv 83/189/EØF og den tilsvarende procedure for EFTA-landene.

82. EØS-aftalen, der gælder siden den 1. januar 1994 indeholder i bilag II, del XIX direktiv 83/189/EØF, med de nødvendige tilpasninger.

Fra EØS-aftalens ikrafttrædelse har Fællesskabet og Schweiz, selvom Det Schweiziske Edsforbund ikke er part i aftalen, fortsat informationsudvekslingsproceduren.

Procedurens funktion

83. Alle meddelelser vedrørende informationsproceduren mellem EØF-medlemsstater og EFTA-landene blev i 1992 og 1993 udvekslet mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og EFTA-Rådet. Pr. 1994 foregår proceduren mellem Kommissionen og EFTA-tilsynsmyndigheden vedrørende EØS-aftalen.

Fra datoen for EFTA-Rådets (hvad angår notifikationer fra EFTA-lande) eller Kommissionens (hvad angår notifikationer fra EØF-medlemsstater) modtagelse af et forskriftsudkast begynder en status quo-periode på tre måneder, inden for hvilken den notificerende stat ikke må vedtage teksten. EFTA-Rådet og Fællesskabet kan komme med bemærkninger til notificerede udkast til tekniske forskrifter i henhold til denne procedure. Kommissionen formulerer Fællesskabets bemærkninger i samråd med medlemsstaterne og videresender dem til EFTA-Rådet, der igen videregiver dem til EFTA-landene.

84. Aftalen giver ikke mulighed for forlængelse af status quo-perioden. Den eneste mulighed for at føre proceduren videre end bemærkninger, er fastsat i artikel 13 i aftalen, der vedrører regelmæssigt samråd om bemærkninger fremsat af en hvilken som helst aftalepart eller supplerende ad hoc-møder om særlige sager.

Hasteproceduren

85. Aftalen mellem EFTA og EØF om informationsudveksling vedrørende tekniske forskrifter og EØS-aftalen indeholder også en bestemmelse om umiddelbar vedtagelse af udkastet af presserende grunde, f.eks. beskyttelse af folkesundheden eller beskyttelse af dyr og planter. En forskel fra informationsproceduren i direktiv 83/189/EØF er, at EFTA-medlemsstater, der ønsker at vedtage et udkast af presserende grunde, kan gøre dette uden forudgående tilladelse fra EFTA-Rådet, Kommissionen eller EFTA-tilsynsmyndigheden. De bebuder blot, at de har til hensigt at vedtage teksten uden en frist på tre måneder og tilføjer en begrundelse for sagens hastende karakter.
86. Kommissionen videresender medlemsstaternes anmodninger om hasteproceduren i henhold til proceduren i direktiv 83/189/EØF til EFTA-sekretariatet sammen med beslutningen om godkendelse eller afvisning af anmodningen.

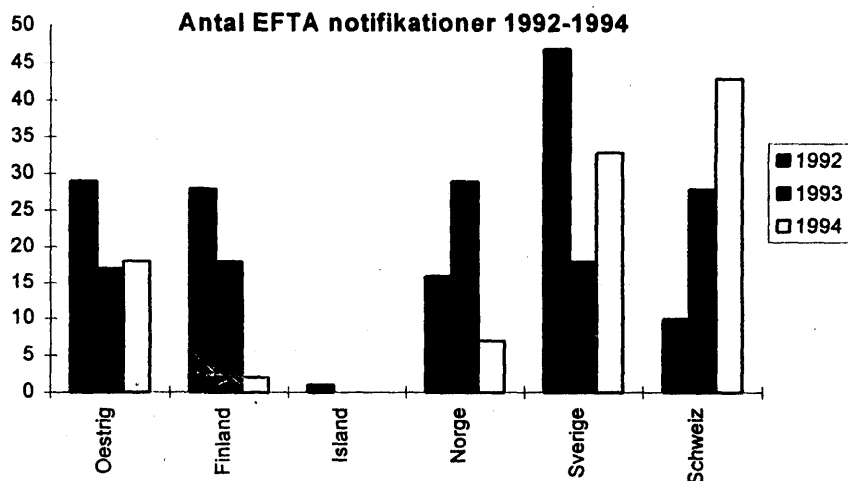
I 1992 vedtog EFTA-landene fire tekniske forskrifter umiddelbart efter notifikation af presserende grunde. En af disse vedrører levnedsmiddelprodukter, én maskinteknik, én miljø og emballage og én andre produkter. I 1993 vedtog EFTA-landene to tekniske forskrifter af presserende grunde efter notifikation. Begge disse vedrørte levnedsmiddelprodukter. I 1994 vedtog EFTA-landene fire tekniske forskrifter af presserende grunde, to vedrørte maskinteknik, én transport og én til husholdnings- og fritidsprodukter.

Procedurens anvendelse

87. Statistikkerne i tabel XI i bilaget viser, at Kommissionen modtog 131 udkast til tekniske forskrifter fra EFTA-landene i 1992, 110 i 1993 og 103 i 1994.

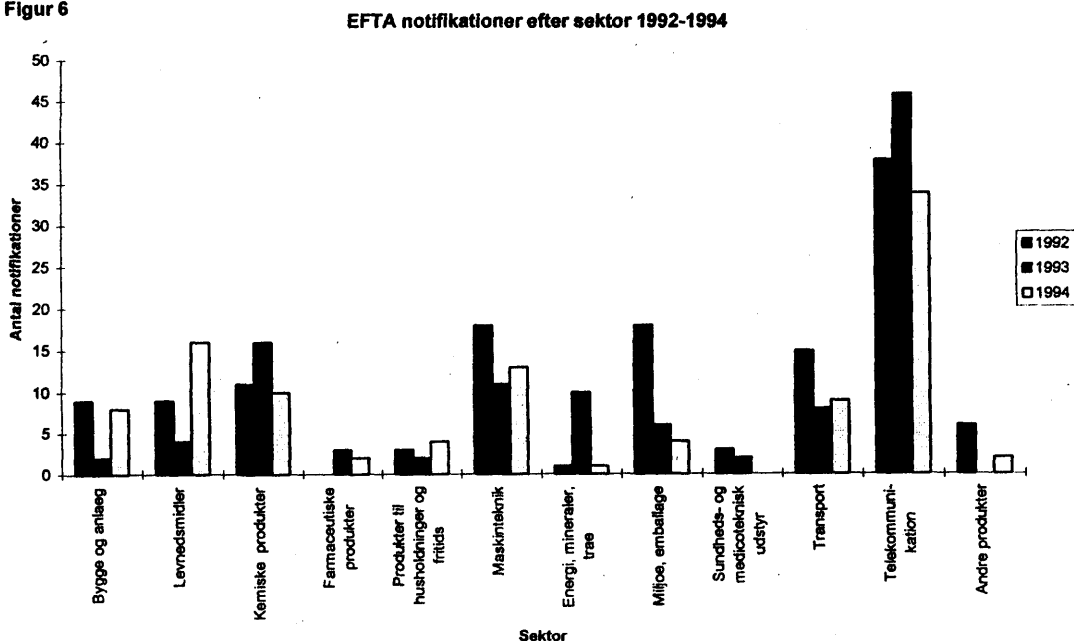
Som det fremgår af diagram 5 kom de fleste notificerede forskriftsudkast i 1992 fra Sverige, der tegnede sig for over en tredjedel af notifikationerne, mens Østrig og Finland hver stod for næsten en fjerdedel af det samlede antal notifikationer. I 1993 var antallet af notifikationer fra EFTA-lande mere jævnt fordelt, idet Norge og Schweiz hver tegnede sig for en fjerdedel og de øvrige EFTA-lande for hver ca. 16% af det samlede antal notifikationer, dog ikke Island, der i de tre år kun indgav notifikation om ét enkelt udkast til tekniske forskrifter. I 1994 kom næsten tre fjerdedele af alle notifikationer fra Sverige og Schweiz.

Figur 5

88. Fordelingen efter sektor (i diagram 6 og tabel XII i bilaget) viser, at den største sektor i alle tre år var telekommunikationssektoren, i 1992 vedrørte 29% af alle modtagne notifikationer telekommunikationssektoren, i 1993 var tallet 42% og i 1994 33%. Sverige tegnede sig for 66% af alle notifikationer inden for telekommunikationssektoren i 1992, og i 1993 stod Norge og Schweiz tilsammen for mere end en tredjedel af alle modtagne notifikationer inden for denne sektor. I 1994 tegnede Sverige sig for 68% og Schweiz sig for 26% af alle modtagne notifikationer inden for sektoren. Den anden- og tredjestørste sektor var i 1992 maskinteknik og miljø med hver 14% af alle notifikationer. I 1993 var den anden- og tredjestørste sektor kemiske produkter med 15% af alle notifikationer og maskinteknik med 10%. I 1994 var anden- og tredjestørste sektor landbrug og levnedsmiddelprodukter med 16% og maskinteknik med 13%.

Figur 6

Bemærkninger

A. *Fællesskabets bemærkninger til EFTA-notifikationer*

89. I perioden 1992-1994 havde Fællesskabet bemærkninger til 227 (66%) af EFTA-notifikationerne, hvilket er en svag stigning i forhold til tallene for 1990 og 1991, hvor Fællesskabet havde bemærkninger til 55% af alle notifikationerne fra EFTA. Disse bemærkninger blev behandlet i en samrådsprocedure med EØF-medlemsstaterne og omfattede således ofte bemærkninger derfra.

Notifikationer modtaget fra Østrig, Sverige og Finland i 1994 med en tidsfrist efter 1. januar 1995, efter at disse stater var trådt ind i Den Europæiske Union, blev behandlet som notifikationer for medlemsstater. Det betød, at notifikationerne i princippet også kunne blive genstand for en udførlig udtalelse fra enten Kommissionen eller andre medlemsstater. Kommissionen udsendte 15 udførlige udtalelser i begyndelsen af 1995 vedrørende notifikationer fra "nye" medlemsstater. Notifikationer vedrørende nye medlemsstater var også genstand for én udførlig udtalelse og seks bemærkninger fra de "gamle" medlemsstater.

90. Kommissionens bemærkninger vedrører hovedsagelig problemer med foreneligheden med den eksisterende fællesskabsret (74% af notifikationerne i 1992 og 76% i 1993). Fællesskabsretten drejede sig om miljøproblemer i 30% af tilfældene i 1992 og i 23% af tilfældene i 1993 og om overtrædelser af direktiv 73/23/EØF ("lavspænding") og direktiv 89/336/EØF ("elektromagnetisk kompatibilitet") i 32% af tilfældene i 1992 og i 56% af tilfældene i 1993. Samtlige reaktioner fra Kommissionen i 1994 vedrørte uforenelighed med fællesskabsretten. 48% af reaktionerne angik manglende overholdelse af artiklerne i EØS-Aftalen om fri varebevægelse svarende til artikel 30 ff. i EF-Traktaten. 41% af reaktionerne vedrørte overtrædelser af bestemmelserne i direktiv 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet.
91. Kommissionen har ligeledes afgivet bemærkninger til udkast notificeret af de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, for at henlede disse landes opmærksomhed på, at det er nødvendigt, at de i deres tekniske forskrifter indfører klausuler om gensidig anerkendelse for således at overholde artikel 11-13 i aftalen. Udviklingen hen imod et system med gensidig anerkendelse har vist at være temmelig langsom. De berørte EFTA-lande har nemlig i deres administrative bestemmelser måtte indføre et princip, der ikke nødvendigvis er en del af deres traditionelle retspraksis.
92. Kommissionen refererer i sine bemærkninger ligeledes til det igangværende arbejde på fællesskabsniveau i de europæiske standardiseringsorganer og til de internationale aftaler på områder som miljø (Montreal-protokollen) og sikkerhed til søs (IMO, SOLAS).

B. EFTAs bemærkninger til EØF-notifikationer

93. Ni notifikationer fra Fællesskabet i 1992, 10 i 1993 og seks i 1994 gav anledning til bemærkninger fra EFTA. De nye medlemsstater havde bemærkninger til fem notifikationer i starten af 1995.

Bemærkningerne fra EFTA refererer i de fleste tilfælde til de europæiske standardiseringsorganers arbejde. Disse bemærkninger indeholder ligeledes henvisninger til den gældende lovgivning i visse EFTA-lande og til eventuelle hindringer, som de pågældende udkast kunne medføre for produkter, der er fremstillet i overensstemmelse med denne lovgivning.

Konklusioner og fremtidsudsigter

94. En status over 1992, 1993 og 1994 viser, at denne periode var kendetegnet ved et mindre fald i det samlede antal registrerede notifikationer i forhold til 1991, og telekommunikationssektorens store betydning bekræftes.

Antallet af bemærkninger fra Kommissionen vedrørende udkast fra EFTA-landene forblev uændret. Kommissionen ser det stadig som sin opgave at kontrollere, at EFTA-landene overholder bestemmelserne i fællesskabsretten.

Skema I - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter hvert år fra 1987 til 1994
CEN/CENELEC-medlemmer i EU

ÅR	1987		1988		1989		1990		1991		1992		1993		1994	
Niveau	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%
a. Nationale projekter																
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale projekter	187	5.2	244	6.9	225	4.2	154	2.3	241	2.4	542	5.2	109	1.7	<u>119</u>	<u>23.5</u>
a.2 som er specifikke(*)	2537	70.6	1876	53.4	2096	39.2	1785	26.9	1952	19.1	1744	16.5	2019	31.3	<u>1511</u>	<u>29.8</u>
a.3 I alt (a.1 + a.2)	2724	75.8	2120	60.3	2321	43.4	1939	29.2	2193	21.5	2286	21.4	2128	33.0	<u>1630</u>	<u>29.8</u>
b. Europæiske projekter	289	8.0	556	15.8	1816	33.9	2457	37.0	5887	57.6	5014	47.5	2466	38.2	<u>1985</u>	<u>39.8</u>
c. Internationale projekter	579	16.1	838	23.8	1215	22.7	2243	33.8	2130	20.9	3252	30.8	1860	28.8	<u>1454</u>	<u>28.6</u>
d. I alt (a+b+c)	3592	100	3514	100	5352	100	6639	100	10210	100	10552	100	6454	100	<u>5069</u>	<u>100</u>

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

(*) Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, at det hænger sammen med et europæisk eller internationale projekt.

Skema IIa - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1992
CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område Niveau	Ikke-elektrisk		Elektrisk		I alt		Ikke-elektrisk del (1) x 100 (3) %
	Antal (1)	%	Antal (2)	%	Antal (3) = (1) + (2)	%	
a. Nationale projekter							
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale projekter	535	7.6	7	0.2	542	5.2	98.7
a.2 som er specifikke ¹	1673	24.0	71	2.0	1744	16.5	95.9
a.3 I alt (a.1+a.2)	2208	31.6	78	2.2	2286	21.7	96.6
b. Europæiske projekter	4042	57.9	972	27.2	5014	47.5	80.6
c. Internationale projekter	734 ²	10.5	2518	70.6	3252	30.8	22.6
d. I alt (a+b+c)	6984	100	3568	100	10552	100	66.2

1 Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, at deres projekter hænger sammen med et europæisk eller internationalt projekt.

2 Dette tal er blevet oplyst af ISO.

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

Skema IIb - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1993
CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk		Elektrisk		Ialt		Ikke-elektrisk del (1) x 100 (3) %
	Nr. (1)	%	Nr. (2)	%	Nr. (3) = (1) + (2)	%	
a. Nationale projekter							
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale projekter	105	2.0	4	0.3	109	1.7	96.3
a.2 som er specifikke ¹	1989	37.7	30	2.6	2019	31.3	98.5
a.3 I alt (a.1+a.2)	2094	39.7	34	2.9	2128	33.0	98.4
b. Europæiske projekter	2094	39.7	372	31.4	2466	38.2	84.9
c. Internationale projekter	1083 ²	20.5	777	65.7	1860	28.8	58.2
d. Ialt (a+b+c)	5271	100	1183	100	6454	100	81.7

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

- (1) Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, at deres projekter hænger sammen med et europæisk eller internationalt projekt.
- (2) Dette tal er blevet oplyst af ISO.

**Skema IIc - Fordeling af antallet af nye standardiseringsprojekter i 1994
CEN/CENELEC-medlemmer i EU**

Område Niveau	Ikke-elektrisk		Elektrisk		Ialt		Ikke-elektrisk del (1) x 100 (3) %
	Nr. (1)	%	Nr. (2)	%	Nr. (3) = (1) + (2)	%	
a. Nationale projekter							
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale projekter	113	2.8	6	0.6	119	23.5	95.0
a.2 som er specifikke ¹	1510	37.2	1	0	1511	29.8	99.9
a.3 I alt (a.1 + a.2)	1623	40,0	7	0.6	1630	32.2	99.6
b. Europæiske projekter	1500	36.9	485	48.2	1985	39.2	75.6
c. Internationale projekter	941 ²	23.1	513	51.2	1454	28.6	64.7
d. I alt (a+b+c)	4064	100.0	1005	100.0	5069	100.0	80.2

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

- (1) Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, at deres projekter hænger sammen med et europæisk eller internationalt projekt.
- (2) Dette tal er blevet oplyst af ISO.

Skema IIIa - Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret på nationalt plan i 1992

Område		Ikke-elektrisk		Elektrisk		Ialt	
Land		Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%
a.	DE	322	13.9	19	21.1	341	14.2
b.	FR	690	29.9	7	7.8	697	29.0
c.	UK	162	7.0	16	17.8	178	7.4
d.	IT	288	12.5	-	-	288	12.0
e.	ESP	711	30.7	36	40.0	747	31.1
f.	Andre EF-lande	35	1.5	-	-	35	1.5
g.	EF i alt	2208	95.6	78	86.7	2286	95.2
h.	EFTA-lande	103	4.4	12	13.3	115	4.8
i.	Ialt generelt (g+h)	2311	100	90	100	2401	100

Kilder: Notifikationer til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt notificeres inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af notifikationer, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte tal for nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.

41

Skema IIIb: Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret på nationalt plan i 1993

Område Land	Ikke-elektrisk		Elektrisk		I alt	
	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%
a. DE	480	20.0	16	39.0	496	20.3
b. FR	504	21.0	6	14.6	510	20.9
c. UK	283	11.8	5	12.2	288	11.8
d. IT	355	14.8	5	12.2	360	14.7
e. ESP	214	8.9	-	-	214	8.8
f. Andre EF-lande	258	10.7	2	4.9	260	10.6
g. EF i alt	2094	87.2	34	83.0	2128	87.1
h. EFTA-lande	307	12.8	7	17.0	314	12.9
i. I alt generelt (g+h)	2401	100	41	100	2442	100

11. Kilder: Notifikationer til CEN/CENELEC

12. Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt notificeres inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af notifikationer, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte tal for nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.

Skema IIIc : Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsprojekter, der er blevet notificeret på nationalt plan i 1994

Område Land	Ikke-elektrisk		Elektrisk		I alt	
	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%
a. DE	423	23.0	6	75.0	429	23.3
b. FR	353	27.5	0		353	19.1
c. UK	230	12.5	0		230	12.5
d. IT	331	18.0	1	12.5	332	18.0
e. ESP	163	8.9	0		163	8.8
f. Andre EF-lande	123	6.7			123	6.3
g. EF i alt	1623	88.4	7	87.5	1630	88.4
h. EFTA-lande	213	11.6	1	12.5	214	11.6
i. I alt generelt (g+h)	1836	100	8	100	1844	100

Kilder: Notifikationer til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt notificeres inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af notifikationer, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte tal for nye projekter på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.

Skema IVa: De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1992

Delsektorer		Antal nye projekter (EU + EFTA)
Kode	Betegnelse	
T02	Luftfartselektronik	134
B02	Strukturer	99
I02	Fastgørelseselementer	92
N09	Plastic	90
N03	Olieprodukter	78
N01	Papir og pap	70
I09	Småværktøj	56
B03	Beton	51
C01	Levnedsmidler	43
M05	Svejsning	42
Ialt	-	755

hh

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I 1992 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:
  - spoletråd (kode W 23): 11 nye projekter
  - El-kabler (kode W08): 8 nye projekter
2. I mangel af mere detaljerede tal vedrører de angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.

Skema IVb : De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1993

Delsektorer		Antal nye projekter (EU+EFTA)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	90
T20	Jernbanekonstruktion (tog og sporvogne)	82
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	77
H28	Jagt	61
B99	Byggeri - diverse	59
B02	Strukturer	53
B03	Beton	51
T02	Luftfartselektronik	49
I09	Småværktøj	48
N05	Tekstiler	46
Ialt	-	616

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I 1993 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:
  - Elektrisk trækudstyr (kode 03): 6 nye projekter
  - Elektriske installationer i bygninger (kode W08): 4 nye projekter

2. I mangel af mere detaljerede tal vedrører de angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.

sh

Skema IVc - De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsprojekter i 1994

Delsektorer		Antal nye projekter (EU + EFTA)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	85
I09	Småværktøj	80
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	79
B99	Byggeri - diverse	51
I02	Fastgørelseelementer	49
C20	Eksploder og fyrværkeri	47
B02	Strukturer	44
T02	Luftfartselektronik	44
N03	Olieprodukter	40
T03	Vejkøretøj	40
Ialt	-	559

Kilde: Notifikationer til CEN/CENELEC

Bemærkning: I mangel af mere detaljerede tal vedrører de angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.

Skema V - Anvendelse af artikel 3 (Anmodning om tilknytning til nationale standardiseringsprojekter og anmodning om udarbejdelse af europæisk standard)

År	Anmodning om information	Anmodning om kommentarer	Anmodning om deltagelse	Anmodning om europæisk standard
1985	5	14	5	0
1986	8	16	10	1
1987	5	74	5	0
1988	0	67	15	0
1989	0	52	16	1
1990	20	78	7	0
1991	0	83	16	0
1992	0	52	5	0
1993	0	34	7	0
1994	5	74	7	1

th

Kilde: CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. I mangel af detaljerede tal vedrører de angivne samlede antal EU plus EFTA-landene.
2. Visse anmodninger om information eller om deltagelse og kommentarer er ikke blevet notificeret til CENs centralsekretariat.
3. Som følge af en rykker fra CEN/CENELEC er visse bemærkninger fra 1985/1986 blevet bogført i 1987.
4. Disse tal vedrører fra og med 1989 især CEN på grund af indførelsen af "Vilamoura"-proceduren hos CENELEC.

Skema VIa - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1992

1. Mandater i forbindelse med de ny metode-direktiver

- Direktiv 89/106/EØF om byggevarer: midlertidigt mandat til standardiseringsorganerne CEN og CENELEC.
- Direktiv 89/336/EØF: mandat til CENELEC om elektromagnetisk kompatibilitet.
- Direktiv vedrørende beskyttelsesapparater og -systemer beregnet til anvendelse i eksplosiv atmosfære: programmerings- og standardiseringsmandat til CEN og CENELEC.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbs-direktiver

- Mandat til CEN om attest af overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om offentlige indkøb.
- Mandat til CEN og CENELEC inden for elektricitetsfremstilling vedrørende udarbejdelsen af europæiske standarder til anvendelse som vejledning ved offentlige indkøb og vedrørende udviklingen af en program af støttestandarder.
- Mandat til CEN og CENELEC vedrørende udarbejdelsen af et standardiseringsprogram inden for maskiner og udstyr til olieindustrien (efterforskning, fremstilling, raffinering og transport ad rørledning) og naturgas (efterforskning og fremstilling).

3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

- Prøvnings-specifikationer for DECT (digital europæisk trådløs kommunikation).
- Prøvnings-specifikationer for ISUP-protokollerne (brugerdel).
- Prøvnings-specifikationer for ISDN-videofon (tjenesteintegreret digitalnet).
- Prøvnings-specifikationer for antenner med meget lille apertur (VAST).
- Prøvnings-specifikationer for ISDN-ICP (Kommunikation Program Grænseflade).
- Lejede ONP-kredsløb på højt niveau (Open Network Provision).
- Automatisk tarifberegning ved ankomsten på det fastkoblede telenet.
- Kodningsanordning-dekodningsanordning til TETRA (Trans European Trunked Radio).
- Biblio-økonomiske og dokumentationsanvendelser.
- Definition af en taxonomi for databaser.
- Driftsstandarder inden for informationssystemers sikkerhed.
- Harmonisering af han- og hunstik til PSTN (Public Switched Telephone Network).
- ONP-undersøgelse (Open Network Provision) om sammenkobling af PDSN (Packet Switched data Network).
- Etablering af et arbejdsprogram om satellitter i lav bane.

- Identifikation af den kaldende linie på fastkoblet telenet.
- Specifikationer for satelliters jordstationer.
- Konsekvenserne af befolkningens forældelse på udformningen af telefonapparater.
- Etablering af et arbejdsprogram om revalideringsteknologi.

4. Mandater i forbindelse med andre EF-politikker

- Standardiseringsmandat til CEN om analyse af nikkel og frigørelse af nikkel.
- Mandat til CEN om bioteknologi.
- Mandat til CEN om referencemetoder til dosering af farlige stoffer i vand.
- Mandat til CEN om en standard til en referencemethode for kalibrering af automatisk måleudstyr for det totale kulstofindhold og de vigtigste ydelseskrav til automatisk måleudstyr.
- Mandat til CEN om en europæisk standard til en referencemethode for kalibrering af automatisk måleudstyr for totalstøv med lav koncentration og de vigtigste ydelseskrav til automatisk måleudstyr.
- Mandat til CEN om en prøvningsprocedure til påvisning under virkelige forhold af prøveudtagningsmetodernes ækvivalens for små partikler (under 10 μm) i luften i overensstemmelse med Fællesskabets direktiver.

Skema VIb - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1993

1. Mandater i forbindelse med de ny metode-direktiver

- Direktiv 89/392/EØF om maskinsikkerhed: mandat til CEN og CENELEC om udarbejdelse af et standardiseringsprogram om standarder offentliggjort i forbindelse med "lavspændingsdirektivet" i forhold til maskinområdet.
- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC vedrørende elevatorer.
- Forslag til direktiv om arbejder i ædelt metal: programmeringsmandat til CEN og CENELEC.
- Direktiv 93/42/EØF om medicinske anordninger: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC.
- Direktiv 89/686/EØF om personlige værnemidler: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbs-direktiver

- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC inden for udstyr og installationer til transmission og distribution af gas.
- Programmerings- og standardiseringsmandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for jernbanemateriel.
- Undersøgelingsmandat til CEN, CENELEC og ETSI om offentlige arbejder.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI til udarbejdelse af et standardiseringsprogram inden for computerstøttet uddannelse og support (CALs).

3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

- Mandat til CEN om kvalitetsgaranti i udviklingen af prøvningsspecifikationer til åbne systemer.
- Programmeringsmandat for tegn-teknologi.
- Supplerende standardiseringsmandat om elektromagnetisk kompatibilitet.
- Standardiseringsmandat inden for geografisk information.
- Mandat vedrørende sikkerhedskrav til mobilt kommunikationsudstyr: termiske aspekter ved elektromagnetisk udstråling.
- Programmeringsmandat vedrørende sikkerhedskrav til atermiske effekter ved anvendelsen af mobilt udstyr.
- Teleteknik for transport og landevejstrafik.
- Specifikation af produktionsmeddelelser.
- Åben dokumentarkitektur: billeder og [forlæg ulæseligt].
- Medecinsk informationsteknologi.
- Programmeringsmandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for udveksling af elektronisk data.

4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker

- Standardiseringsmandat inden for stålindustri.
- Mandater inden for systemer til styring af lufttrafik.

Skema VIc - Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1994

1. Mandater i forbindelse med de ny metode-direktiver

- Direktiv 93/15/EF om eksplosivstoffer til civil brug: standardiseringsmandat til CEN.
- Direktiv 92/42/EF om krav til virkningsgrad i varmvandskedler: mandat til CEN.
- Direktiv 94/25/EF om fritidsfartøjer: mandat til CEN.
- Direktiv 89/392/EØF - 91/368/EØF - 93/44/EF om maskiner: standardiseringsmandat til CEN og CENELEC.
- Direktiv 73/23/EØF - 93/68/EF - 89/392/EØF - 91/398/EØF - 93/44/EØF om lavspænding og maskiner: mandat til CEN og CENELEC om revision af CEN/CENELEC-standarder for at sikre fuld overensstemmelse i forhold til lavspændings- og maskindirektivet.
- Forslag til direktiv om offentlige kabeldrevne transportmidler: programmerings- og standardiseringsmandat til CEN, CENELEC og ETSI.
- Forslag til direktiv om trykapparater: mandat til CEN og CENELEC.
- Forslag til direktiv om ædle metaller: standardiseringsmandat til CEN.

2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbs-direktiver

- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for programudvikling.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om stratosfæreballon-jord telefonsystemer.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om jordstationer til satellitter i lav bane (LEO).
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om transeuropæiske delte radioudstyr (TETRA).
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om krav til tilslutning for terminaludstyr til Euro-ISDN.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om terminaler tilsluttet DCS 1800-net.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om generisk adgangsprofil for DECT.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om ikke-vokale terminalers generelle adgang til det analoge telenet.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om nye typer speciallinier.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om ONP-adgang "Local Loop".
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om "multiple B-channels" på ISDN.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om ONP "Intelligent Networks IN".
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om specifikation af krav til harmoniseret lydsæt for telefoner, der genereres af det offentlige net.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om prøvningspecifikationer for DECT-anvendelser.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om sociale varslingsystemer.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om grænseflade til tilpassede omgivelser.

- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om tilslutninger til koblingsgrænseflader.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om auditiv beskrivelse af fjernsynsudsendinger for svagtseende og ældre.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om "Digital Audio Broadcasting".
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om "Digital Video Broadcasting".
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om adgang til SDH-systemet.
- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI om arbejdsprogrammet for 1995 i EWOS (European Workshop for Open Systems).

3. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker

- Mandat om analysemetoder inden for materialer og genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler.
- Undersøgelingsmandat til CEN om et forslag til inkorporering af organisk-mineralsk gødning i bilagene til direktiv 76/116/EØF.
- Standardiseringsmandat til CEN om revision af standard EN 272 om taktile fareangivelser.
- Undersøgelings- og standardiseringsmandat til CEN om udvikling af analysemetoder til mikronæringsstoffer.
- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om målemetoder til vaskemaskiner til husholdningsbrug.
- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om målemetoder til tørretumblere til husholdningsbrug.
- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC om målemetoder til opvaskemaskiner til husholdningsbrug.
- Mandat til CEN og CENELEC til udarbejdelse af et program for målestandarder for visse husholdningsapparater.
- Mandat til CEN om en standard inden for miljøstyringssystemer.
- Mandat til CEN og CENELEC til udarbejdelse af standarder for måling af køleskabe og fryserne til husholdningsbrug.
- Direktiv 94/62/EF: programmeringsmandat til CEN og CENELEC inden for emballage og emballageaffald.
- Standardiseringsmandat til CEN og CENELEC inden for termiske solkomponenter og -systemer.
- Mandat til CEN og CENELEC inden for avanceret keramik.
- Programmeringsmandat til CEN og CENELEC inden for udstyr og installationer til transport og distribution af elektricitet.

Tabel VII
Notifikationer pr. medlemsstat 1992 1994

Medlemsstater	1992	1993	1994
Belgien	11	18	16
Danmark	28	18	34
Tyskland	65	80	98
Spanien	12	15	25
Frankrig	73	65	60
Graekenland	11	12	12
Irland	2	3	1
Italien	40	36	34
Luxembourg	3	1	0
Nederlandene	38	24	40
Portugal	12	7	7
Forenede Kongerige	67	106	62
<i>EU i alt</i>	362	385	389

Medlemsstater	% 1992	% 1993	%1994
Belgien	3	4.7	4.1
Danmark	7.7	4.7	8.7
Tyskland	18	20.8	25.2
Spanien	3.3	3.9	6.4
Frankrig	20	16.9	15.4
Graekenland	3	3.1	3.1
Irland	0.6	0.8	0.3
Italien	11	9.4	8.7
Luxembourg	0.8	0.3	0
Nederlandene	10.5	6.2	10.3
Portugal	3.3	1.8	1.8
Forenede Kongerige	18.5	27.5	15.9

Notifikationer fra medlemsstater efter sektor 1992

Tabel VIII

Sektor 1992	B	DK	D	E	F	GR	IRL	I	L	NL	P	UK	EU i alt
Bygge og anlæg	1	4	26	3	4	1	0	4	0	0	2	11	56
Levnedsmidler	5	1	1	3	15	4	0	20	1	21	1	5	77
Kemiske produkter	0	1	3	0	3	2	0	2	0	2	0	2	15
Farmaceutiske produkter	0	1	2	0	5	2	0	1	0	1	0	2	14
Produkter til husholdninger og fritids	0	1	4	0	2	0	0	0	0	1	0	2	10
Maskinteknik	2	5	3	1	3	1	0	3	0	1	3	7	29
Energi, mineraler, træ	0	0	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	3
Miljøe, emballage	0	0	2	0	0	0	0	0	2	4	0	1	9
Sundheds- og medicoteknisk udstyr	0	0	1	0	2	1	1	1	0	0	1	2	9
Transport	1	5	8	0	0	0	1	3	0	1	2	26	47
Telekommunikation	1	9	14	5	37	0	0	5	0	7	3	8	89
Andre produkter	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	4
<i>I alt pr. land</i>	11	28	65	12	73	11	2	40	3	38	12	67	362

55

Notifikationer fra medlemsstater efter sektor
1993

Tabel IX

Sektor 1993	B	DK	D	E	F	GR	IRL	I	L	NL	P	UK	EU i alt
Bygge og anlæg	0	0	19	1	0	4	0	2	0	0	1	8	35
Levnedsmidler	3	0	7	7	2	0	0	20	1	11	3	2	56
Kemiske produkter	0	2	2	2	8	1	0	4	0	1	0	2	22
Farmaceutiske produkter	0	0	2	0	5	3	0	1	0	0	0	9	20
Produkter til husholdninger og fritids	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2
Maskinteknik	2	1	11	3	12	0	2	1	0	3	2	2	39
Energi, mineraler, træ	0	0	1	0	4	0	0	0	0	0	0	1	6
Miljø, emballage	1	0	1	0	0	1	0	0	0	4	0	0	7
Sundheds- og medicoteknisk udstyr	0	0	2	0	3	1	0	0	0	1	0	2	9
Transport	2	7	9	0	13	2	0	6	0	0	0	14	53
Telekommunikation	10	8	24	2	18	0	0	2	0	4	1	63	132
Andre produkter	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	4
<i>I alt pr. land</i>	18	18	80	15	65	12	3	36	1	24	7	106	385

95

**Notifikationer fra medlemsstater efter sektor
1994**

Tabel X

Sektor 1994	B	DK	D	E	F	GR	IRL	I	L	NL	P	UK	EU i alt
Bygge og anlæg	0	1	28	2	4	1	0	3	0	3	0	10	52
Levnedsmidler	0	2	6	4	11	2	0	17	0	14	3	6	65
Kemiske produkter	0	2	2	1	5	2	0	2	0	2	0	1	17
Farmaceutiske produkter	1	0	1	1	4	1	0	0	0	0	0	6	14
Produkter til husholdninger og fritids	0	3	0	0	1	0	0	0	0	1	0	2	7
Maskinteknik	0	7	29	4	11	2	0	5	0	6	2	8	74
Energi, mineraler, træ	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	5
Miljøe, emballage	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	2
Sundheds- og medicoteknisk udstyr	1	0	2	0	1	0	0	0	0	0	0	0	4
Transport	1	5	2	6	8	2	1	3	0	1	0	5	34
Telekommunikation	13	12	27	4	15	1	0	2	0	12	1	23	110
Andre produkter	0	0	0	3	0	1	0	1	0	0	0	0	5
I alt pr. land	16	34	98	25	60	12	1	34	0	40	7	62	389

25

Antal EFTA notifikationer**Tabel XI**

EFTA-stater	1992	1993	1994
Oestrig	29	17	18
Finland	28	18	2
Island	1	0	0
Norge	16	29	7
Sverige	47	18	33
Schweiz	10	28	43
<i>EFTA i alt</i>	131	110	103

EFTA notifikationer efter sektor 1992-1994**Tabel XII**

Sektor	1992	1993	1994
Bygge og anlæg	9	2	8
Levnedsmidler	9	4	16
Kemiske produkter	11	16	10
Farmaceutiske produkter	0	3	2
Produkter til husholdninger og fritids	3	2	4
Maskinteknik	18	11	13
Energi, mineraler, træ	1	10	1
Miljø, emballage	18	6	4
Sundheds- og medicoteknisk udstyr	3	2	0
Transport	15	8	9
Telekommunikation	38	46	34
Andre produkter	6	0	2
<i>I alt</i>	131	110	103

ISSN 0254-1459

KOM(96) 286 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02 08 10

Katalognummer : CB-CO-96-292-DA-C

ISBN 92-78-05586-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg